

دَوْفَاقُ الْمَدَارِسِ الْعَرَبِيَّةِ بِهِ نَصَابٌ كَبِيرٌ دَاخِلٌ
أَوْ دَسَّالٌ أَوْ خَوَابٌ بِهِ بَنَادِئُهُ اِنْدَازٌ كَبِيرٌ لِيَكُلُّ سَوْى

حُلَاحِصُ التَّجْمِيد

پیغما

تالیف

الشیخ القاری اظہار الحمد تھانوی

استاد شعبہ حجوبید وقراءات دعوه اکیدمی اسلام اباد

پینتو ڈیزائی

قاری فضل الحق حقانی

بروس مکتبہ عورواۃ الرؤوف
بیرونیات میں ایضاً انتشار

لَا تَنْهَى

مَكَتبَةُ الْقِرَاءَةِ وَالتَّجْمِيدِ

کانسی روڈ شالدہ کوئٹہ

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے شور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے شور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احایث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوال حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعمت	فلسفہ	لغت
ترجم	حکمت	فتاویٰ
تبیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی

تمام فنون

دَعْلَمْ تَجْوِيدَ پَرَاصُولُوْ بَانْدِي أَسَانَه
اوپر تولو پرسوریاتو باندی مشتمل جامع کتاب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِحَمْدِ اللّٰهِ الْكَبِيرِ تَجْوِيدُ

ناليف

فَضِيلَةُ الشِّيخِ المُقرَّى إِذْهَارُ احْمَدَ التَّهَاوِيُّ
پروفیسر انٹر نیشنل اسلامک یونیورسٹی
اسلام اباد، پاکستان،

پینتو ترجمہ و تشریح

قَارِئُ فَضْلِ الْحَقِيقَاتِ

خَادِمُ التَّجْوِيدِ وَالْقِرَاءَاتِ جَامِعَةُ عَرَبِيَّةِ مَكْرَنِيَّه
تجوید القرآن کوئٹہ، بلوچستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَهْدَا

د مغور او و حفاظو په نامه چې په جنکه یمامه لونو و غزو اتوکي ئى
د حق د سرلوري او د قانون اله د نفاذ په خاطر خپل سرونه د باطل و
مختر سپر کړه .

محترمولو سټونکو ! کله خرنګه چې تاسوته بهته معلومه ده چې په الکره
پښتنی علاقوکي خصوصاً افغانستان په اسلامي هیوادکي د علم قرائت
دزده کړي د پاره مخصوصي مدرسي یا جامعي نه وي : خود آکيداى سی چې په
هغروخت کي د دا سی مدرسوجو رو لوړ زمينه نه وړ برابر . او یاد باقاعدہ
او مستقل د دا سی جامعاتو جو رو لو ضرورت نه وي .

الحمد لله نن د دا سی مدرسون زمينه هم برایه ده و رسرو د مسلمانانو غبت
هم د فرقان مجید د قرائت و خواته ډېرسوی (تکچې لازمه ده) او هم د هیواد
په هر هر ګوټه کي قراءه موجود دي .

لکن خرنګه چې د قرائت کتابونه یا عربی یا اردو او یا هم په دا سی پښتو و هجی
زموږ د هیواد هر خاص و عام لوی او کشني نه او پنجي فائده نه سوای وړ خن
احستلاي . مکلهه نوما فضل الحق حقاني حسب توفيق په سلیسه پښتوکي دا
خوکنابونه ولپکل تر خود عامو مسلمانانو پاره د فائدې ذر یعنو و ګرځي .

الله دې د اکتابونه د قرآن مجید د صحیح تلاوت کولو سبب او ماته دې د اختر نخجو
و ګرځوی امين واخر د عواناً این الحمد لله رب العالمين .

لِحَقَّ فِيْهِ الْحُقْقَ حَقْ فِيْهِ

مدرس شعبه تجوید و قراءات جامعه عربیہ مرکزیہ تجوید القرآن
سرکردہ کوئٹہ بلوجران فناظام مکتبۃ القراءات کوئٹہ

د مکتبه القراءت «رجسټر خارداري

الحمد لله رب كل هی مكتبة القراءات رجسٹر، په خپلوا نشرياتو پيل کړي دي. او د قرآن بحید د علوم د اشاعت او ترویج په باب کامونه او چت کړي دي. د انہ موږ مرام او هدف دی چې د قرآن کريم خدمت په خپل مختت او کوشش سروکړو. او هرڅه نشريات او تراجم په جديده حواشيو او نوي کتابات او نوي ديزائن سره سرته ورسوو.

نوکلک خرنګ، چې مکتبه القراءت «رجسټر»، په خپلوا کتابتونو حواشيو او تراجمو باندی باورلري. هيله ده چې هروکړي په خپلوا نشرياتو باندی اعتماد وکړي. ترڅو د اسلام، مذهب، قرآن، او همیواد د پیاره په ځانګړي د ول خدمتونه وکړل سی.

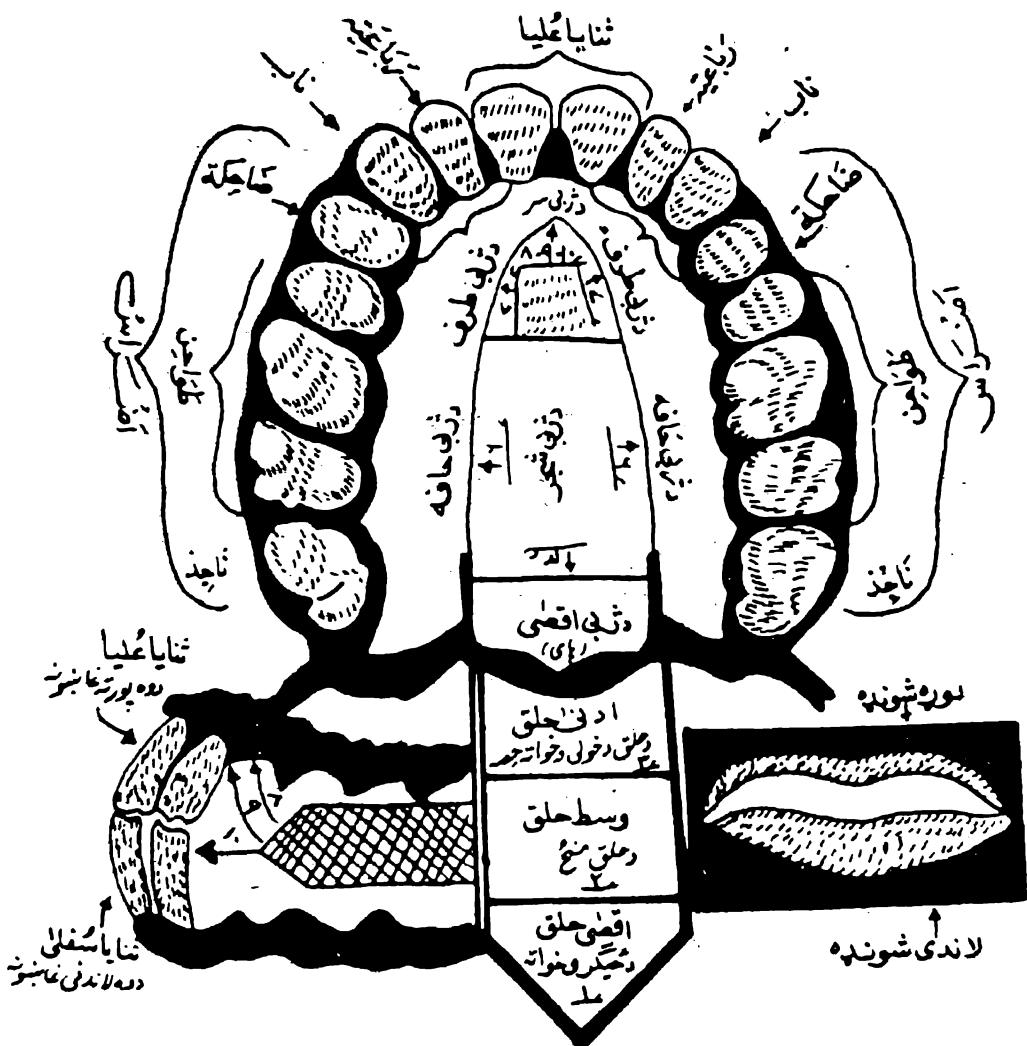
که یاهم خوک د مکتبه القراءت «رجسټر» و کتابتونو، حواشيو. او تراجموته په کاره نظر و گوري د عواقبوم مسئوله به خپله وي.

خکله چې د نشر توله حقوق نړوند سره رسماً محفوظ دي: والسلام

فضل الحَقِّ حَقَّتِي الْمُقْرِئِ

ناړم مکتبه القراءات کوئې بشلوچستان

دَمْخُرْجُو وَأَغَابِنُو لِقَشَّه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اول سېبق ابتداي حبړی

سوال د علم تجوید څخه خه مراددئ!

جواب د لولو عربی حروفه هغه مخړو اوصفات لازمه او عارضه سره او دا کولوته علم تجوید وائی:

سوال د مخارجو معنی او مطلب خردئ!

جواب مخارج در مخرج، جمع ده، یعنی در او تلویحهای.

سوال د مخارجو خواهیونه دې!

جواب پنهه دې. ۱. جوف یعنی دخوی خالی ځای. ۲. حلق ۳. ثبه ۴. شونډه ان ۵. خیشوم. دې ته مخارجو اصولهم وائی

سوال د صفات او خه مطلب خردئ!

جواب په کمو کیفیتی تو نوسه چې حروفه ادا کیښې هغه کیفیتی تو صفات و پل کیښی. صفات د صفت جمع ده.

یادوئه: صفات لازمه او عارضه لغه ټیفونهه مع ته راهی:

تشريح: د سیفیت څخه مراده حرف دک و یل بارکیک و یل دی او نور د اسی ۱۲ فصل لنجه ټه غړه

دو هم سبلق عَرْبِي حُرُوف

سوال په عربی ژبه کی خو حروف دی؟

جواب په عربی ژبه کی توله ۲۹ حروفه دی۔ کو هرچی د مخارجود ترتیب مطابق دا چوں دی.

الف، ء، ل، ع، ح، غ، خ، ق، ك، ج، ى، ش
ض، ل، ن، ر، ط، د، ت، ظ، ذ، ث، ص، ز
س، ف، و، ب، مر،

دریم سبلق په تجوید سره قرآن شرفی میل ضروری دئی

زد الله تعالیٰ داخوینه ده چو قرآن خرنگه نازل سوی هغه سی ووبل سپی الحمد لله

سوال قرآن مجید په تجوید سره وېل فی ضروری دئی؟

جواب وهری ژبی ته هغه وخت صحیح وېل کینی کله چې هغه دا هل زبان د طریقی سره مطابقت وي۔ خرنگه چې قرآن مجید

په عرب ژبه سره دی۔ له هدی سببه د عرب بوي پ طريقيه
باندي و يل ضروري دي. که چيري په هغه طريقيه سره حروف
اداء نه سی نود قرآن عرب بيت نه پاته کيني.

ياد الله تعالى د مراد او مطلب خلاف معنی هندی پیدا کيني
مثلاً ْقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (درته واي چي خداي یودي) او که دد ہے پر
حای ووائی گلن هُوَ اللَّهُ لَحَدُّ طنومعنی داسی کيني (و خوره هغه
خداي یودئي)

هدارنگه ْقَلْبُ (زروه)، ْكَلْبُ (رسپي)، ْنَصَرُ (مد)، ْنَسَرَ (د)
خَلَقَ (پيدائی کي)، ْخَلَقَ (سرئ و خراي)، يعني حرفوغلطيدو سره
معنی هم غلطکيږي =

سوال د تجويد ضرورت په قرآن سره ثابت کړي!

جواب الله تعالی فرمائلي دي وَرَتَّلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
يعني قرآن مجید صاف وواي است۔ د صاف و يلو مطلب
دادي چه حرف په خپل مخرج او صفت سره اداء سی۔ او که چيري
نه وي نوهېټه کله ورته صاف آواز نه ويکي. بلکه غير عربی
کيني =

سوال د تجويد ضرورت په حديثو سره ثابت کړي!

جواب په حدديث کي را على دي، اين الله يحب أن يقرأ

الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزِلَ، يعنى خدای ته دام جبو به ده چې قرآن داسی وویل سی
که خرنګه چې نازل سوی دی:

خلم سَبَق وَغَلْطَ وَيَوْحُ

سَوْال دَجْوَبِدْ خَلَافِ قَرْآنِ وَيَلِ خَرْنَگَهِ دَئِي!

جَوَاب غَلْطَى كه سَكَارَه لَوْغَتَه وَي هَفَّتَه لَحْنَ جَلَى وَيَلِ
كَيْبَى. او که سَيَّكَه غَلْطَى وَي هَفَّتَه لَحْنَ خَفَى وَيَلِ كَيْبَى.
لَحْنَ جَلَى حَرَامَه او لَحْنَ خَفَى مَكْرُوهَه دَه.

سَوْال لَحْنَ جَلَى خَرْدَئِ!

جَوَاب لَحْنَ جَلَى وَخْلُورِ قَسْمَه غَلْطَى اَنَوَه وَيَلِ كَيْبَى.
۱) يَوْحَرْفُ پَه بَلْ حَرْفِ بَد لَوَلْ مَثَلًا دَالْ حَمْدُ پَرْحَائِي الْهَمْدُ وَيَلِ.

۲) دَيْوَحَرْفُ زِيَاتُولْ مَثَلًا لِبِسْمِ اللَّهِ. لِبِسْمِ اللَّهِ وَيَلِ.

۳) يَوْحَرْفُ كَمَوْلْ مَثَلًا دَلْمَيْوَلْ دَبِرْحَائِي لَمْيِلَه وَيَلِ.

۴) پَه حَرْكَاتُو او سَكَنَاتُو کَي غَلْطَى كَوْلَ کَه دَالْ حَمْدُ پَرْحَائِي
الْهَمْدُ يَادِ إِيَّاكَ پَرْحَائِي إِيَّاكَ فَيَلِ.

سَوْال لَحْنَ خَفَه خَدَه وَيَلِ كَيْبَى!

جواب په صفات عارضه ووکنې غلطی ته لحن خفى ویل کینې
مثلاً په رَبَّنَا کې را یا په سَمِعَ اللَّهُ کي لام باز يېک وَوائی.

پنج حَمْ سَبْق

تلاوت خَرْنَكَه شَرْع كَيْبَرَى!

سَوْال دا بتداء يعني تلاوت شروع کولو صورتونه بیان کړئ!

جواب دا بتداء دری صورتونه دې!

۱، ابتداء تلاوت ابتداء سُورَت يعني دیو سورت دا لو خُر شروع کول

۲، ابتداء تلاوت دسورت له منع خُر يعني دیو سورت دما بین خُر
شروع کول (که د او تئک خُر شروع کول) مترجم،

۳، ابتداء سورت درمیان تلاوت يعني د تلاوت کولو په وخت
کی دیو سورت ختم او بل سورت شروع سی.

سَوْال ددی درو صورت تو حکم بیان کړئ!

جواب په اول کې آعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ لِبِسْمِ اللَّهِ
الَّتِي هُنَّ مِنْهُ دواری ویل ضروری دې.

په دوه صورت کی. آعُوذُ بِاللَّهِ ویل کینې. په لِبِسْمِ اللَّهِ کی اختیار
دې که نې وابې که لی نه ولابې.

او په دريمه صورت کي به صرف بِسْمِ اللَّهِ وَاتْ
يَا دَوَّنْه، لکن دسوچه بِرَاءَةٌ پیشوند کي به بِسْمِ اللَّهِ بالکل نه واني.

شپږ سبلق

د منخار حجوج خخه مخکي خه ضوري خبرني

سَوْال متحرک خه شی ته ويَل کېږي!

جَوَاب نړون، نړېږ، پېښن والا هرف ته متحرک ويَل کېږي

سَوْال د ساکن مطلب خردی!

جَوَاب که چېري پريو هرف باندي خه حرکت نړو وهغه ته
ساکن ويَل کېږي.

سَوْال جوف د هن خه ته ويَل کېږي!.

جَوَاب د غارې، خولي، او شوندو، و خالي حصوته
جوف د هن ويَل کېږي. مطلب د اچي هر کله په زوره آواز
و کښل سی چې آواز د غارې یا ژې، یا شوندو، د یو خاص حصه
سره نه ولکېږي بلکه د ځیگر خخه شروع سی او د شوندو و خخه
ههاندي قوچي. د ځیگر خخه تر شوندو پوری د اخلاصی حصه
ته (جوف د هن) والي (يعني د خولي خالي حصه).

سَوْال دغابنو نومونه را و بَسِيَّاست!

جَوَاب توله نومونه دغابنو شپدی: دری دغابنو نومونه
دی. او دری دزامی نومونه دی دغابنو.

دغابنو نومونه. شایا. رَبَاعی، انياب.

دزامی دغابنو نومونه. ضواحد، طواحن. نواخذ،

سَوْال دغابنو نومونه په تفضيل سره بيان کرئی!

جَوَاب غابنونه توله دقوس دی دکوموچ نومونه دادی
بالكل مخامن خلور غابنونه. شایا اوی. لپرو دووته شایا
علیا. لاندی دووته شایا سفلی. بیاد شایا او رخ ته راسته
او پچه طرفته لاندی او پورته یوبو غابن دی هفوته رَبَاعی
او رقا طع) ویل کینی. بیاد رَبَاعی سره متصل هر طرفته یوبو
غابن نوکدا هر دیره د پے هفوته انياب او کواسیر ویل کینی.

سَوْال دزامی غابنونه بيان کرئی!

جَوَاب دزامی غابنونه تول شل دی. او د هغون نومونه
صرف دری دی. دارنگه چی دانیا بُوسه متصل دواه طرفه
ته لاندی او پورته یوبو غابن دی. هفوته ضواحد ویل کینی
بیاد ضواحد کوسه متصل هر طرفته لاندی او پورته دری داری
غابنونه دی هفوی ته طواحن ویل کینی

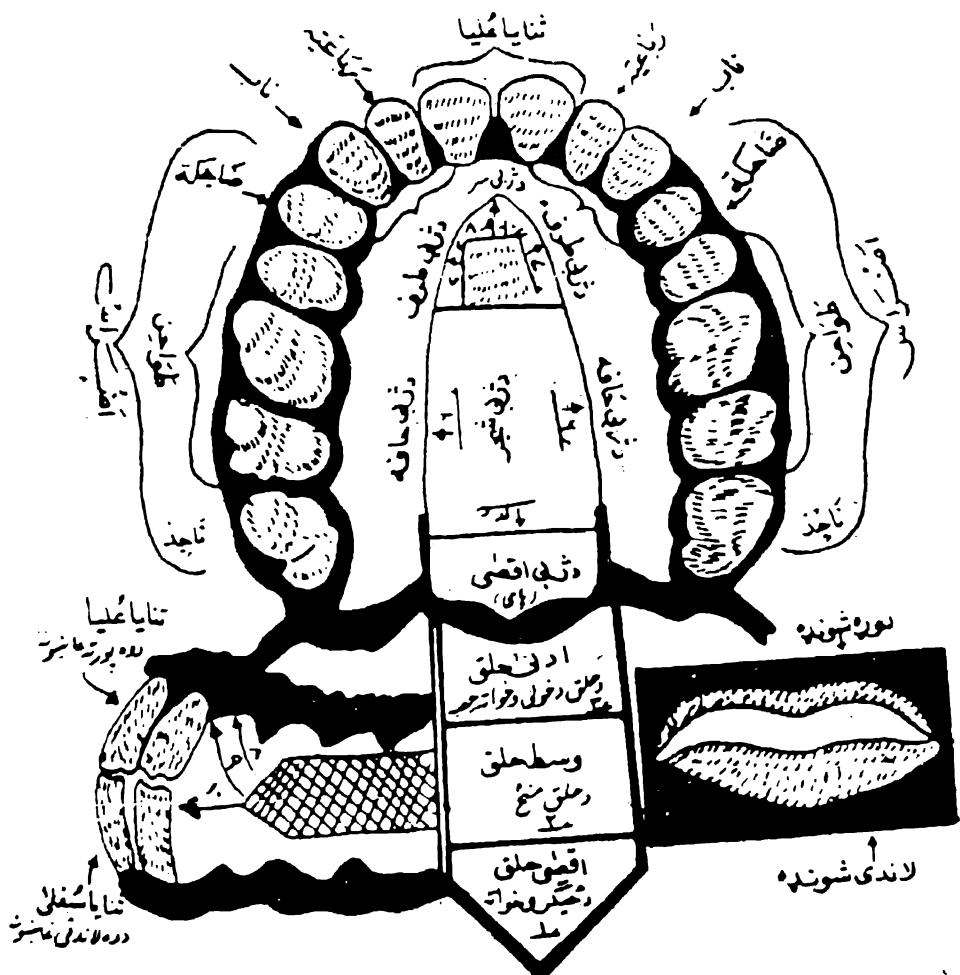
چي جمُوعاً دَوْلَس غابونه دې. د طواحن سَه متصل هر طرفته لاندی او پورته يو بُو غابن دئي هفوته نوا جذوائی او د ې شلو د زامی غابوته اضراس و يل کېين ى. اَضْرَاس د ضِرس جمع دَه.

يادوَنَه: ضواحِك خندَاکونکي ^{له} يعني د خندَاپه وخت کي بنكاره کېد ونکي. طواحن روْقُنکي - يعني د خوراک شیان په روْقَل کېين ى

يادوَنَه: د غابنو او خرجونو لفتشه» په راتلونکي صفحه
١٣: کي مَلا حظه ڪري.

له تشریج: د شایا معنی ده دوه. عليا لوره (پورته) سفلی کښته. رباعی، خلور فَقا طَعْ پری کونکي. انياب حمع د نَابَ ده ناب معنی تېز او تیره. نیبن ته هم رناب وائي ولی چي تېره دئي کو اسېر همد ېنے انيابوته واپې فلي چي کسر معنی ده مانوالې په دې غابنه سَه سلک شیان ماتینې. د ضواحِك او د طواحن وجه مصنف" بیان کړیده. نَاجذ پوره کید وته واپې ده غابنو په راختو سَه عقل پوره کېين ى. اَضْرَاس، معنی مضبوطه او سلک ولې چي دا غابنونه ریښی لري) «كتبه وترجمه اختر فضل الحق حقاني خادم التجويد والقراءات جامعه تجويد القرآن ترمه

دَمْخَرْجُوْ وَعَابِسُولْقَشَه

پَادَوْنَه: دھروفوداداکولو په وخت کی صرف لور غابنو شو په کار راهی۔ دلاندی غابنو دھروفو په ادا کولو کی هېچ تعلق نسته۔ صرف دمغ روہ غابنو نه (ثنا یا سفلی) دھروفو په مخرج کی خه پکار راهی۔ لکه خرنگه چې به معلومه سی۔

سَوَال حافه خه ته ویل کینی!

جَواب دژب هغه راسته او چې د نه کناره کوم چې په کل غنیو کی پته وی او د اضرا سُوغابنو سره لګینی.

سَوَال خلیشوم خردی!

جَواب دېز بے هغه د نه لور طرف۔

سَوَال ادنی حافه خه ته ویل کینی!

جَواب ادنی حافه هغه حصه د حافی ده چې د ضوا حکوسه لګینی.

سَوَال طرف لسان خه ته والی!

جَواب د دھافی خخه علاوه) دژب دمغ والا گول کنارا کوم چې د دللوس غابنو سره لګینی:

سَوَال رأس لسان خه ته ویل کینی!

جَواب دژبی هغه نولک کوم چې دمغ و خواته دثنا یا سره لګینی

سَوَال لئهات خه ته ویل کینی!

جَواب دھلک د تالو و طرفتہ په آخونکی هغه ترمہ حصه۔

سَوْال	د اط باق شفتین خزر مراد خردی!
جَواب	دد وار و شوندہ انویوئھای والع.
سَوْال	ان فمام شفتین خردی!
جَواب	ڈڈ وار و شوندہ گول کیند (رات توئول).
سَوْال	ا قصی حلق خردی!
جَواب	د چبکر سره پوئھای دحلق هغه الْخِرْنَى حمَّه.
سَوْال	وَسْط حلق خردی!
جَواب	دحلق هغه منحُنَى حمَّه.
سَوْال	ادنی احلق خردی!
جَواب	د خولی و خواته دحلق هغه پورتَنَى حَصَّه.

او و مَرْسَبْق مَخْرَجُونَه

سَوْال	مخرج خردی ریا خرتہ ویل کیبی!
جَواب	حلق، ثبَه، شوندَان. مطلب دکوم ځاید، خنې چې د حرف آواز پیدا کیبی.
سَوْال	مخرجونه خود ې!

جواب د: ۲۹: نه ويشت الف باء او ووه لس مخرجه دي.

سؤال دا ووه لس مخرجونو تفصيل خهدي!

جواب اول مخرج: جوف دهن. ددي خخه و او مده، ياء مده او الف مده ادا كيبي:

دوم مخرج: اقصي حلق دهغه خخه ع، ه، ادا كيبي.

درېم مخرج: وسط حلق دهغه خخه ع، ح، ادا كيبي.

غلورم مخرج: ادنۍ حلق دهغه خخه غ، خ، ادا كيبي.

چئم مخرج: دېب بېخ رېي، او لهات دهغه قاف ادا كيبي.

شپږم مخرج: دقاف دمخرج خخه لړاندې دخولی و خواته ددي کشنې ڪاف ادا كيبي.

اووم مخرج: دېب منځ او مقابله لورې تالود دی خخه، ح، ش
ياء متحرکه او یاء لين ادا كيبي.

اتم مخرج: دېب حafe او پورته پنځر دزامي غابونه ددے خخه ضاد رض، ادا كيبي.

نهيم مخرج: ادنۍ حafe سره دېب دکناري او پورته غابونه سره دضوا حکود و زیو ددي خخه لام ادا كيبي.

لسم مخرج: دېب طرف او د لوره و غابنو و رئي پيله ضوا حکو دهغه خخه نون (رن) ادا كيبي.

لولسم مخرج: د طرف لسان شاه (پشت) او د غاسبود وه یو خخه
سراء (ر)، ادا کینې.

دلو سلم مخرج: د ثبې نوك او د شنایا علیا بېخ ددی خخه ط، د، ت
ادا کینې!

ديار سلم مخرج: د ثبې نوك او د شنایا سفلی کناره
ددې خخه، ظ، ذ، ث، ادا کینې.

څوار سلم مخرج: د ثبې نوك د شنایا سفلی کناره سو د اتصاله د شنایا
علیا دې خخه، ص، ن، س، ادا کینې.

پچھل سلم مخرج: د شنایا علیا کناره او د لاندې شوندې د ننھ حصه
دهغه خخه (ف)، ادا کینې.

شپا پرم مخرج: دواړه شوندې ان دی. د دې خخه واومتھر ک
او واولين، او باء او ميم ادا کینې. باء د شوندې د لاندې
ځابه او ميم د اطباق شفتېن خخه او و او د انضمام شفتېن خخه
اووه سلم مخرج: خلیشوم د هغه خخه عنده ادا کینې.

تشريح: د اچي مصنف، "مخرجونه اووه لس بولي پر قول" اهام خلیل بن احمد فرا هيدي. او په
نزو د سیبویه لآ شپا پرم دی هغه جوفه هن نړوان. او په نزو د فراء همآ څوار سر دی
هغه جوفه هن دا لام، نون، سراء. یو مخرج بولي "احقر فعل المتع حوت في غفرة الباري".

الْتَّمْسَلْقُ

ذَوَوْ، الْفَ، يَاءُ، وَهْزَهُ صُورَ لِوْنَةُ

سَوْال دحروف مده ووتشريع وکرئی ۔

جَوَاب حروف مده دری دی۔ واو، الف، یا۔ الف همیشہ مده وی۔ واوچھر کله ساکن او و هغه مخ کی پیبن وی تکه آعُونَه؛ یاءچھر کله ساکنه وی او و هغه مخ کی نزبر وی تکه دین۔

سَوْال واولین خد تدوائی!

جَوَاب هر کله چھر و او ساکن ده گه خنہ مخ کی زور وی تکه یوْمَه و او متحرک خد ته وائی!

سَوْال نزور، نبر، پیبن والا تکه وَقَا۔ دادواره دشپاره سمر مخرج خنہ ادا کین ې.

سَوْال یاءِ لین خه ته ویل کین ې.

جَوَاب یاءِ لین هغه یاءِ ساکنه ده چھر ماقبل یه مفتح و کالکه غیره سَوْال

یاءِ متحرک خد ته وائی!

جَوَاب نزور، نبر، پیبن، والا یاءِ تکه مَرْیَمُ، دادواره یاءِ داوم مخرج خنہ ادا کین ې.

سَوْال په الف او هزه کی خه فرق دی!

جواب الف په نرمی سوه او هنزو په سختی سره ويئل کېږي
له دی سبله **ا** اوما **کو** ل، کی هنزو ده. او په کان، کی الف دئي.
ياد و نه: الف همیشې ساکن او ده مخکی زورو وي او په آهز او منع کی راخي پېشروع کړلمنه راخي.

نهام سبلق

د مخرجونو مطابق د حروفونو موونه

سوال د حروفونو موونه په لفظیل سو بیان کړئ!

جواب په اول مخرج کی دری حرفة واو، الف، يا. حروفه دئي.
په مخرج ۲-۳. کی شپن حروف، ۴-۵. ح، ۶-۷. خ، حرف حلقو
په مخرج ۸-۹. کی دوه حرفة، ق، ل، ک، حروف دهانته.
په مخرج ۱۰-۱۱. کی دری حروفه ج، ش، ی، ته حروف شجرته.

مخرج ۱۲. والا يو حرف رض، ته حرف حافیه.

مخرج ۱۳-۱۴. والاحروفوته يعني، ل، ن، هر، طرفیه ذلقیه.

مخرج ۱۵. والا دری حروفوته يعني، د، ت، نطعیه.

مخرج ۱۶. والا دری حروفو ظ، ذ، ث ته لشويه.

مخرج ۱۷. والا دری حروفه، ص، نر، س، ته صفيريه.

مخرج ۱۸. والا خلورو حروفوته، ف، ب، م، و، شفويه.

غنه والا دو حروفوته، ن، م ته حرف غنه

لَسَمْ سَلْق صِفَّةُ لَوْنَه

سَوْال د صفت خنہ مراد خر شی دئی !
جَواب حرف د خپل مخرج خزر دادا کولو په وخت کی چی کوم صفات او کیفیات عارضین یا هفوته صفات ویل کینی .
 د صفت جمع صفات ذه .

سَوْال د صفت خو قسمونه دې !
جَواب اول د صفت دوہ فِسْمُونَه دې . صفت لازمه، صفت عا
سَوْال صفت لازمه خسته ویل کینی !
جَواب صفت لازمه هغه کیفیت دی کوم چ په حرف کی هلبشه پیدا کینی . که پیری د اصفت اداء نه سی نو هغه حرف نه پا ته کیزی
 یا ناقص ادا کینی :

سَوْال صفت عارضه خسته ویل کینی !
جَواب صفت عارضه حرف هغه کیفیت دی کوم چ په ده کی کله پیدا کینی او کله نه . او که اداء نه سی نو حرف هغه پا ترسی . لکن دده بنایست نه سی پا ته . لکه را چي ده ک وا په پر محای باریکه وویل سی .
 یادونه : صفات عارضه وویان د صفات لازمه وروسته رامی .

لیوو لسم سلیق د صفات لازمه تشریح

سَوَال د صفات لازمه و خوبیه مونه دی!

جَواب د صفات لازمه و او دویه فشمه دی. صفات لازمه متنضاذه، او صفات لازمه غیر متنضاذه.

سَوَال د صفات لازمه متنضاذه خنجر مراد او مقصد خهدی؟

جَواب یعنی په حرف کي موجود هغه لازم صفتونه کومړي چېل مطلب کي یو د بل مقابل وي.

سَوَال د مقابل کيدو خنجر مطلب دی؟

د مقابل کيدو مطلب دادی چنہ هېڅو حرف د دوی
خنجر خالي وي او نه دوئي په بوه حرف کي د بوه پیدا کيidel
ضروري دي. او په بوه حرف دادواړه مقابل صفتونه نه یو ځای کېږي
مثلاً، سخت و پل (شدت) او نرم و پل (رخوت) دا یو د بل مقابل
او ضددي = په (۲۹) نړويشت حرفو کي هېڅو حرف د دی صفتونه
نه سی خالي کيدا اي. یعنی د اسی نه کیني چې یو حرف دی نه سخت
وی او نه نرم بلکه د دی دوو صفتونه خنجر به یو ضروري.

او د هغه سره یود بل سره جمیع کینې نه. فی د جمع کیدو
مطلوب د اکینې چې د احرف سخت هم دئی او نرم هم دئی.
دانګکاره خبره ده چې د اسی نه سی کیدلای.

سوال د صفات لازمه غیر متضاده خنځه مطلب دئی!

جواب د حروفه لازمی او ضروری صفتونه چې په حروفه
کی د هغو پیدا کیدل خوضروری وی. لکن په خپل مطلب
کی هغه یود بل خنځه بالکل جلاجله او. ضدیت، او تقابل په
دوی کی نسته:

د وولسم سبلق

د صفات لازمه مُتضاده ساده مفهوم

سوال صفات لازمه متضاده خودې!

جواب صفات لازمه متضاده لش دې.

سوال ددي صفات لازمه متضاده ووکوتاه معنی خرده!

جواب دا پنځه کیفیتونه دی چې په دوئی کی د تقابل له سبېږ
دالس قسموته جو پیښې.

مل آواز کښې پورته (۲)، په آواز کښې نری (۳)، آواز رک او باریک (۴)، په دکه
خول سرو یا په لاصخو لسره (۵)، آواز کښې چابکی وی یا حنډوی -

دیار لس سه سبلق

دَصَفَاتُ لَا زَمْهَ مُتَضَادَه تَعْرِيفٌ

سَوْال دلس صفات لازمه متضاده اصطلاحی نومونه او
تعريفونه بيان کری!

جَواب ۱، همس. چی دحروف او از داسی کمزوره سی چی په
هغه کښته والی پیدا سی. داسی حروف لش دی کوم چی په دې جمله
کی جمیع دې فَحَشَه شَخْصُ سَكَتَ :

۲، ددی همس ضد جهر دی یعنی دحروف او از په داسی قوت
سَه وَوْحَى چِي په هغه کی لور والی وې - پاته ۴۹ حروف بجهور دې.

۳، شدلت دی چی دحروف په آواز کی داسی سختی وي چی د
سکون په حالت کی آواز بندسی - داسی حروف اته دی کوم چی په
دی جمله کی جمیع دې. أَحَدُكُلَّ قَطْلُبَتَ :

۴، لِخُوت (شدت ضد دی) دحروف په آواز کی داسی نرمی وي چی
د سکون په حالت کی آواز جاری وې - د پنځه متوسطه چی مجموعه يه
رِنْ عُكَرَ ده او د آته شد بدنه علاوه پاته شپا پس حروف رخوه دې.

۵، توسيط . دشتد او رخوت تر منځ - چې نه ساه پوره جاری وي
اونه پوره بند وي داسی پنځه حروف دې رِنْ عُكَرَ .

(۵) استعلاء محرف اداکولوپه وخت کي دثب بېخ د لوړ تالو و طرفته پورته کېږي. حروف مستعليه اوهه دی، چۈچن صُعْطَ قُطْ يادونه: ددی صفت په وجہ سره د حرف آواز دلک ویل کېږي.

(۶) استفال د حروفودا، اکیدوپه وخت کي دثب پای لوړ تالوته نه پورته کېږي. د او و مستعليه ووعلاء نور نمول حروف مستفله دی:

(۷) اطباق چې د ثرب منځ د تالو سره یوئای سی تالو پت کي يعني آواز په د که خوله سره را ووئی: د اسی حروف خلوره دی، صض، ط، ظ،

(۸) انتتاح. چې د ثب منځ او تالو خلاصوی يعني آواز په خلاصی سره ووئی:

يادونه: د اطباق په وجہ سره حرف بنه دلک اداکېږي. دلک والې ته تغخيم او باریک والې ته ترقیق ویل کېږي.

(۹) اذلاق. چې حروف د مخرج خخه شر او اسانه اداعی. د اسی حروف شېن دی. فَرَّمْنَ لِبَّ.

(۱۰) اصحاب: چې حروف په مخند او سخت سره اداعی. د شېن مذلقه علاء نور تول مصمته دی.

اللَّهُمْ اغْفِرْ لِمَوْلَفِهِ وَلِمُتَرْجِمِهِ وَلِكَا تَبَرَّهُ كِتَبَهُ وَ تَرْجِمَهُ خَفَرْ فَضْلُهِ الْمُتَّقِيْ حَقَّتَانِ غَفَرْ

خوار لسم سیق

صفات لازمه غير متضاره

سوال د صفات لازمه غير متضاره قسمونه بيان کئي!

جواب را، قلقله چې د حرف ساکن کيڈو په وخت کي د آواز بنوريدل دasic حروف پخھردي: قطب جد.

(۱) تفصی پر خوله د آواز پاشل دا صفت صرف دشین دئي.

(۲) استطالت ژبه او بنده کول چې د ژب حafe دلورو پخھو غائبونو سره ولگيني. دا صفت صرف په ضاد کي پيدا کيني.

(۳) صفہر. په اداکي د حروف د شپيلکي آواز پيدا کول. دasic حروف دئري دې.

(۴) لين. روا او اياء ساکن چې ما قبل یه مفتح وی، په دasic نږي سره ادا کول چې آواز بند سی.

(۵) انحراف. دا صفت صرف په لام او راء کي پيدا کيني. يعني دلام او راء. دا داکيدو په وخت کي هر ټو ديو بل و طرفته ما مثل ڪول:

(۶) تکسر. دراء دا داکيدو په وخت کي ژب په کنار کي یو قسم رهين ديدل) پيدا کول.

فَائِدِي

سَوْال د صفاتو خوشه فائده ده!

جَوَاب صفات د حروف و آوازونه صاف او واضح کوي.

د کوموروفو چې مخرج یودی مثلًا حروف شجريه، نطعیه، لیتوئیه، صفیریه، او نور - د دی حروفو فرق په مخرج کي نه دی. بلکه فرق یه په صفاتو سره کېندي. مثلًا د طاء او تاء مخرج یودی - طاء د تاء خنز صفات مُميّزه یعنی جلا کونکي د تاء بيانو مر - کومرچي په طاء کي ستہ - او په تاء کي نستہ.

یعنی، جامس پرستعلاء، اطباق، قلقله، د طاء هغه مخصوص صفتونه د ی کومرچ یواحی یواحی په طاء کي دی په تاء کي نستہ هم ازنه د تاء خپل مخصوص صفتونه د ی چې طاء کي نستہ لکه همس، استفال، انفتح - کومرچي تاء د طاء خنز جلا کوي. و د ی صفاتو ته مُميّزه ویل کېندي.

سَوْال د صفات مُميّزه وو تعریف خردی!

جَوَاب هغه صفات لازمه کومرچ د یو مخرج حروف سره جلا کوي.

سَوْال په صفاتو کي ضعيف او قوي کومر د ی!

جَوَاب په د ی مذکوره صفاتو کي - همس، رخوت، استفال،

انفتاح، اذ لاق، اولین، صفات ضعیفه دی، پائنه تول قوی دی.

سَوْال په حروفو کي کوم ضعیف اوکوم قوی دي؟

جَوَاب ددی مدار پرهنځه صفاتو دی کوم چې په دی حرف کي پیداکیت دی. د غور کو لوځنځه ذهن کي راهی چې حروف پر نځړه قسم دی.
۱) اقوی حروف: په کوم حرف کي چې توله صفتونه قوی وي
يا اکثره قوی وي مثلاً لکه، ط، ق، ..

۲) اضعف حروف: په کوم حرف کي چې توله صفتونه ضعیف وي
لکه رفاء، يا يو قوي وي په نور توله ضعیف وي لکه، لا -

۳) قوی حروف: په کوم کي چې زیات صفتونه قوی وي کوم صفتونه
ضعیف وي لکه رجيم،

۴) ضعیف حروف: په کوم حرف کي چې زیات صفتونه ضعیف
وي اولین قوی وي - لکه خاء -

۵) متوسط حروف: په کوم حرف کي چې د واره قسره صفتونه
يو برابر وي لکه رب ا -

تشريح: د صفات رعایت کول هم نهایت ضروری دی. ولی چې په علم تجوید کي د صفات تو درجې دو هم در جبهه ده. او هم درې صفاتو په ومه مشترک حروف سره خواه سیږزی ۱۲ او اشد مسلم و ترقی المحت حق تاں فادم التجهیز اسقرارات جامع تجوید الفتن کړي

پنجھسَم سَبْق صَفَاتِ عَارضَه

سوال د صفات عارضه و تعریف او د هغه پر بحث و بنساو لپئي!

جواب صفات د صفت جمع ده په معنی دکیفیت - او د عارضه مطلب دادی چي دا صفت په دی حرف کی دیو سبب له کبله پیدا کیں ی - او د اسیب عارضی وي - کله وي او کلنه وي - نوچي هغه سبب عارضی سونو دا صفت بطريق او لئی عارضی دئی - د صفات عارضه و حروف یا مبایحث دادی -

لام د اللہ یا اللہم	۱
س راء	۲
الف	۳
نون ساکن او تنوین نون مشدد	۴
ميم ساکن او مشدد	۵
همزه	۶
لام دال	۷
اد غام او اظهار	۸

٩

١٠

١١

حروف مدَّولیناجماع ساکنینهاء ضمِّيرشیار سَم سَبُقدَ اللَّهُ دَ لفظ لام

سَوَال دَ اللَّهُ دَ لفظ دَ لام وَ يَلْوَحُ مَرْقَادُه دَه!
جَواب دَ لفظ أَللَّهِ يَا اللَّهُمَّ دَلام خَنَدَ كَه چیری مخ ته زَوَرَه.
 يَا پیښ وَوْيَا الف وَوْ نوْهْغه لام بَنْه دَكْ وَيَلْ پَکارْدَی لَكَه
 هُوَ اللَّهُ، رَفَعَهُ اللَّهُ، سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ، قَالُوا اللَّهُمَّ، أَوْ أَللَّهُ،
 او که دَد بَه لام مخکی زَریروی بیاد الدَّام
 بارِبَک فَیلَ کیبَی لَكَه سُمِّ اللَّهِ، او قُتِلَ اللَّهُمَّ،
 دَدِی دَوَوَ لَامُونَو عَلَوَه هَرَهَای او په هَرَهَ
 حالت لام بارِبَک وَبَلَ کیبَی لَكَه مَأْوَلُهُمْ، آنَّ لَلَّا إِلَهَ.

تشاہع: ودی دَک وَیلوَه تَغْنِيم، تَجْيِيم، او تَسْمِين هَم وَبَلَ کیبَی او بارِبَک وَیلوَه
 تَرْقِيق، یوه وَجَه یه دَارَه چَی مَکَانَه اللَّه لفظ دَلپَین او زَوَرَ په حالت کَی دَک وَبَلَ کیبَی چَی دَلَغْنِيم
 لَنْهَی دَلَالَت پَرْتَغْنِيم معنوی بَانَدَی وَکَرَهَی. او زَرَیزَر ذات بارِبَک دَی ۲۳ تَقْرِفَصَل المَعْنَوُنَاتَ اَنْزَدَ ما بَقَنَ

اووه لسم سبلق

د راء د دك و بيل و قاء ع د مي

سَوْال دراء د دك و الي او باريک و الی صور تونه سره دمثالو
بيان کړئ!

جَواب راء پ د و لس حالتوكی د که وئيل کين کا تفعيل دادی!

(۱) راء چي مفتوح غير مشدده وي لکه: سِرِحِيمُ

(۲) راء چي مضمومه غير مشدده وي لکه: سُرِبَما

(۳) راء چي مفتوح مشدده وي لکه آللَّرَحْمَنُ

(۴) راچي مضمومه مشدده وي لکه مَسْرُوا

(۵) راچي ساکنه ما قبل يه مفتوح وي لکه آرْسَل

(۶) راچي ساکنه او ما قبل يه مضموم وي لکه يُنْزَقُونَ

(۷) راچي ساکنه وي او ما قبل کسره په بله کله کي وي لکه رَبِّ اَرْجُونَ

(۸) راچي ساکنه او ما قبل کسره عارضي وي لکه اِرْجِعُ.

(۹) راچي ساکنه ما قبل کرو او ما بعد حرف متعلية وي لکه قِرْطَاسٌ، فِرْقَةٌ، مِرْصَادٌ، اِرْصَادٌ،

(۱۰) راچي کله ساکنه ما قبل هم ساکن ما قبل يه مفتوق وي لکه قَذْرَرْه په وقف کي.

(۱۱) راچي کله ساکنه ما قبل هم ساکن ما قبل مضموم لکه آلْعُسْرُ، په وقف کي.

(۱۲) راچي کله مضموم وي وقف بالروم بازدي وسى لکه مُتَصَّرٌ.

فَائِدَه: پرسوته شعراۓ کی لفظ، فِنْرِقِ، کی دواڑہ و جھی جائز
دی یعنی دک و میل او باریک و میل.

يادوونه: دوقف بالروم بیان مختنه دوقف په بیان کی رائی، ان شاء اللہ

اللسَّمَسَبِقُ

دَرَا، بَارِيْكَ وَيَلُو صُورَتُونَه

سَوَال راء په خواحال تو کی باریکه و میل کینی!

جَوَاب په او وہ حال تو کی را باریکه و میل کینی تفصیل یہ ادئی!
۱) راء چی مکسُورہ غیر مشدده وی لکه رِجَالُ

۲) راء چی مکسُورہ مشدده وی لکه الرِّجَالُ

۳) راء چی ساکنه او ما قبل یہ مکسُوری لکه شِرْعَةً

۴) راء چی ساکنه ما قبل هم ساکن ما قبل مکسُوری لکه حِجْرٌ (په وقت کی)

۵) راء چی ساکنه او ما قبل یہ یاء ساکنه وی لکه خَيْرٌ، قَدْبُرُ (وقت کی)
۶) راء داماله په وخت کی لکه مَجْرِيْهَا

۷) راء چی مکسُورہ وی او وقف بالروم و ریاندی و سی لکه و الْفَجْرِطُ

سَوَال دک او باریک و میلو خدا نومونه دی!

جَوَاب دک و میلو ته تَفْخِيم او باریک و میلو ته تَرْقِيق قیل کینی.

ههانګه دلک حرف ته مفختم او باریک حرف ته مرقق و پل کېږي.
سوال داماله خنځ مراد خردی او په قرآن مجید کی خوچایه ده!
جواب دامالي معنی ده کښیدل يعني الف و طرفته دیا کېږد
 او زور و طرفته دزير داسی اماله په (روايت حفص کي امترجم)
 صرف یوځای په سورت هود کي ده لکه ب مجرريها.

نولسم سَبِق

دَالْفَ دَلْكُ اوْ بَارِيكُ وَيْلُوقْ اَعْدَه

سوال دالف دلک ويلىوا او باریک ويلىو خرقاعده ده!
جواب الف همیشه ساکن او ما قبل دده مفتوح وي. او همیشه دلکی په اخیر یامنځ کي واقع کېږي.
 ددی الف خنځ مغکی که چېری زور والاحرف دلک و دالف هم دلک و پل کېږي او د هغه مثالونه دادې قال، رَأَنَ، آللَّهُ، شَطَطَا، او که دالف خنځ مغکی حرف مفتوح باریک و دالف هم باریک و پل کېږي لکه ڪئان، کتاب، د

سوال دالف خنځ مغکی راتلونکی دلک حروف خود بي!
جواب او هحروف مستعليه دې چې د هغه مجموعه داده ..

خُصَّ، ضَغْطٌ، قَنْدٌ،

او دا حروف همیشه په هر حال کي دلک و دلکيني - او دو ه حرفه
رلام راء) په کوموکي چې دلک والي عارضي پيبد آکيني (دردي دواړو
و تفحيم قواعدی مخته تيري سوي)

خلاصه داده چې لس حروف د تفحيم دي. او ه حروف مستعليه
چې د هعوا استعلاء لازمي ده. او د رئي حرف (الڭۇرمۇ) يعني لزم، الف
راء. چې د دوی تفحيم عارضي دئي. او د الف خخى مخکي الف
نه سی راتلاي چکه نو د الف خخى مخکي دانه حروف راتلاي سی.

شَلْمَ سَبَقْ

د لون ساکن او تنوین په منج کي فرق

سَوَال دنون ساکن او تنوين په منج کي شه فرق دئي!

جَوَاب دنون ساکن او تنوين دري سر نگه فرق کيداي سی ...
را، نون ساکن لېکل کيني لکه آفمن. او نون تنوين نه لېکل کيني
بلکه د علامت د پاره د تنوين پرحاي دو نروزه، دو پيسنه، ياروه نزبه

تشاهي ولی که چيری د الف خخى مخکي الف راسی بيا التقاء ساکنين رائی على غير مرده
او دا په کلام هرب کي جائزه ده ۱۲ حرف نمل المحت حقاني عنقر الباري -

لېکل کېږي لکه آحد، جزءا، قریش،

(۲) نون ساکن وصل او په وقف په دواړو حالتو کي ويال کېږي
مثلاً کن - او نون تنوين صرف په وصل کي ويال کېږي لکن
په وقف کي نه ويال کېږي لکه آحد په وقف کي آحد ويال کېږي.

(۳) نون ساکن د لفظ په منح او اخیر هرئه ای، راتلای سی لکه
آنعمة او کن - مګر تنوين همیشه په آخر کي دکلمي وي لکه
کفوایا.

یو ویشنام سبلق

د نون ساکن او تنوين حالتونه

سوال د نون ساکن او تنوين خو حالتونه دي؟

جواب خلوردي اظهار، ادعّام، قلب، احفاء،

سوال د دی خلور و حالتونه تفصیل خرنگه دي؟

جواب را د نون ساکن او تنوين و روسته که چېري حرف حلقی
تړاغي نوهله نون ساکن او تنوين په اظهار سره بیله غښتني ويال کېږي.
کرداسي صورت په ډوہ کلمه کي وي که په ډوہ کلمو کي وي لکه آنعمة،
من امن - شئی علیهم - دې اظهارتہ اظهار حلقی ويال کېږي.
ر، ادعّام - که چېري د نون ساکن او تنوين و روسته حروف د

يَرْمَلُونَ شِبْرَاسِي يو نوهلهه ادغام کېښی - یعنی نون په دغورفوکی داسی گډیښی چې یو حرف مشدد جوړسي -
لکه مِنْ وَالِّ، بِحَاجَةٍ مِنْ سِجِيلٍ، هُدًى لِّلْمُتَقِينَ -
داد غام دوو قسمه دی - ادغام مع الغنة داسی حروف خلو
دی چې جمُوعه ږيده يَنْمُو = او دوهم ادغام بلا غنة داسی
حروف دوه دې، لام، ساء،

يادوته: اَوَّهْ حَيَّه دَاقَاعَدَه نَهْ جَارِيٰ كېښی - صِنَوَاتٌ
قِنْوَاتٌ، بُنْيَانٌ، دُنْيَا، يَسَّ وَالْقُرْآنِ، نَّ وَالْقَلْمِ، مَنْ سَكَنَاقٍ.
ر٢، قلب یا اقلاب، یعنی نون ساکن او تنوین په مېم سره بدلوں
په عنه او اخفا عسره ويئل. دا اقلاب هغه وخت کېښی کلمه چې
دنون ساکن او تنوین وروسته باء راسی - خواه په یومه کلمه
کېږي که په دوو کلموکي وی لکه سُنْكِيلَةٌ، مِنْ لَيْنِ، عَلِيمٌ بِالظَّلَمِينَ و

لَهْ تَشْرِيجٌ. په خلورو او لوکلما توکي خلدر ادغام نکېښي ولی که ادغام وسی بیا یه التباس
و مفاسعه سره زاخی یعنی وروسته ترا دغامه بیانه معلومېزې چې داروې یاء - یادوه و او
دصل کلمي خزدې او کر په قاعده دیَرْمَلُونَ ادغام سوئي دی - او په دانوره دروکي
خلدر ادغام و نه سوچي دا حروف مقطعات دې په قطوه سره ويئل کېښي ورو ترقطعي سڀه اتصال چې
قاعده دیَرْمَلُونَ في غواړي نه سوپاټه - او هم په دا اخیر فی کلمه کې سکته ده دسته لے
سبې اتعال نه سوپاټه ۲۰ هم اختر فضل الحج حفتانی غفرله الباري

(۲) اخفاء: یعنی نون بیله شده دغئی سه داډول وویل سی آوازه اظهار په ټول صاف نه واور یېل سی:
دالخفاء هفر وخت کینی کله چی دنون ساکن او تنوین وروسته دحروف څلقي، حروف یرمَلُونَ، او باعْخَرَ علاوه په پاته حرفوکي چه ر حرف راسي که په یوه کلمه کي وي که په ددو وکلو کي وي. او دی اخفاء ته اخفاء حقیقی وائي. لکه مِنْ قَبْلَكَ، لکنْتُمْ، شَيْءٌ قَدِيرٌ

د ووہ ولشتم سبلق

د ميم ساکن حالات

سوال د ميم ساکن خوحالات دې!

جواب د ميم ساکن دری حالتونه دې. ادغام، اخفاء، اظهار، را، ادغام یعنی دمېم ساکن وروسته چې بې ميم را بې دوازه په غنه سه مشد دویل کینی لکه وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ.

دل اخفاء یعنی د ميم ساکن وروسته چې باعه را سی نو په مېم ساکن کي د غنه کولو سه دشونه ده د نرمی خندا دا کینی لکه وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِإِلَهٍ

(۳) اظهار یعنی بیله ځئی د اطباق شفتین خندا ميم په اظهار

سہ ویل کپنی۔

دەمیم او باء علاؤه چى دەمیم ساکن و روستە هەر حرف را ایسى نوھلتە بە میم پە اظھار سەر و اپۇ. كە آنۇمەت، دىئە اظھار شەفويى و پەل كېنى.

فائده: دميم ساكن او نون ساكن يو حالات دې بس فرق دو مره دی چې په نون ساکنه کې قلبهم سته۔ لیکن په دميم کې نسته پاته درې حالمه يعني، اظهار، ادغام، اخفاء، په دوارو کې سته۔

دَعْيٰ حُرُوفٍ - اِخْفَاءٌ

سَوْال داخفاءٌ تشرِّبُ اوضاحت وکریٰ!

جواب داخفاء حقیقت دادی چن نون او میم آوازونه بیله
تشدیده د غئی سره دارنگه آواز را وحی چی دخپل سخچ خن
صف نه وحی بلکه یو خه نیم دوله پسکاره سی. داخفاء به حالت
کی نون او میم ته حروف مخففاه ویل کینی.

سوال حروف غنہ خودی !

جواب حروف غنہ خاص نون او میم کیدلای سی۔ پہ بئ

هېڅو حرف کی غنہ فسته دا اتا، نون په درو حالتوکي او ميم په دوو
حالتوکي حرف غنہ کينې.

د نون غنہ تفصیل:

۱) نون مشدد لکه اړت، ۲) نون مخفاة یعنی هغه نون چې په
ده کی اخفاء کینې لکه کُنْسُمُ (۳) د یَنْمُو په خلور و حروفوکي
د عُنْتی سنه ادغام، لکه مَنْ يَشَاءُ، مِنْ مَآءِ، مِنْ ثَارِ

د ميم غنہ تفصیل:

۱) ميم مشدد لکه ثُمَّ، أَمْ مَنْ، ۲) ميم مخفاة لکه وَمَا هُمْ بِوُعْدِنَ
خلاصه داده چې حروف د غنی پنځه دې.

خلیر و لیشتم سبق د همزة بیان

سوال د همزة خو قسمونه دې!

جواب د همزة دوو قسم دې. قطعیه، وصلیه.

قطعیه هغه همزة چې په هر حال کی ويـل کینې او هېشم کله نه
حدف کینې. لکه أَطْعِنْتُه، أَقِيَّا، أَخْرِجْ، أَنْذِرْ، أَدْعُوا
وصلیه. هغه همزة ده چې په شروع کی د کلمې ويـل کینې لکن

د عبارت په منع کي چې راسی حذف کيني لکه فا نفجارت چې
په اصل کي فا نفجارت وو، امر اننا بوا، چې په اصل کي امر اننا بوا
وو، لا انفصام، چې په اصل کي لا انفصام وو،

سوال د هزه وصل او قطعی علامه شده!

جواب (۱) د اسما و په شروع کي چې کوم الف ولام راں دی
د هغه هزه وصلی ده لکه الکو شتر، الحمدُ، الذی . داهزه
همیشه مفتوح روی:

(۲) د فعل دریم حرف که مضموم وو نو داهزه وصلی هم مضمومه
وی لکه اقتلوا = او که دریم حرف یعنی عین کلیه مفتوحه ریا
مکسوروه وی نو هزه وصلی هم په دواره صورت وکی مکسوره کیني.
لکه انفجارت، انتهوا، انتقام، انفصام،

(۳) او هاسمونه دی چې د هغويه شروع هزه وصلی مکسوروی.
لکه اسخه، ابن، ابنته، امر، امرأة، اشنا، اشنا.
ددی ذکر سو و هز و ما سوا تو په هزی قطعی دی.

(۴) د فعل په شروع کي چې کوم هزه مفتوحه وی هغه قطعی بی لکه آذہبتم
(۵) د واحد متکلم هزه همیشه قطعی وی لکه و آعتز لکه، سائیز،
یادوونه: خلور فعلونه دی چې په هغوکي درېم حرف یعنی عین
کلمه باندی پیلين دی لیکن هزه نئه مضموم پر جای مکسوره ده

رَا اِمْشُوا (۲) اِيْتُوا (۳) اِقْضُوا (۴) اِبْنُوا
لَه

پِنْجَر و لِيْسْتَم سَبَقْ دَلَام «آل» بَيْان

سَوَال دَأْل لَام پَه را تلو نکی حرف کی ادغام کولو او اظہار کولو
تھے خَرَوَابِ ؟

جَوَاب داسِم پِشروع کی دَأْل لَام پَه را تلو نکی حرف کی پَتھولو
تھے ادغام او بُنکارہ کولو تھے اظہار و پَل کینی.

سَوَال دَأْل دَلَام اظہار پَه خَوْر و فُوكی کینی ؟

جَوَاب پَه خوار لَسْ حَوْر و فُوكی اظہار کینی چی د هفو بِحُمُوْر
دھ اِبْعَث حَجَّكَ وَخَفْ عَقِيمَه.

لکھ آلَان، الْبُخْلُ، وَالْفَارِمِينَ، الْحَجَّ، وَالْجَارِ، وَالْكَافِرُونَ، وَالْوَالِدَاتُ،
لو نور، د بے حرو فوتھ قریہ و پَل کینی.

سَوَال ادغام پَه خَوْر و فُوكی کینی ؟

جَوَاب پَه خوار لَسْ حَوْر و فُوكی کو مرچی د قریہ علاوه دی لکھ
الشَّمْسُ، الْرَّئِيْسُ، الْثَّوَابِ او نور، دی تَحْوِيف شَمِيله و پَل کینی.

ام تشریح، داهنزو په دی مکسوہ ده جی اعتباراً للاصول په اصل کی میں کلمہ مکسوہ ده اصل دی
اِمْشُوا، اِيْتُوا، اِقْضُوا، اِبْنُوا. وو بیاض په یا تقلیل په ما قبل نقل سو بیاء السقاۃ
سَهین را غلہ یا ه عنف سو ۱۷ هرف نقل المحتف افغانی غفران الباری.

فائدہ: د فعل په اول یامنځ کی چې کوم لامساکن راسی هڅه همیشې
په اظہار سره ويئل کینې لکه فالتنَّعَمُه، فالْتَقْطُهُ، جَعَلْنَا، قُلْنَا،

شَيْبَنْ وَلِيَشَّلَمْ سَبَقْ دَادَغَامْ او اظہار بیان

سَوْال دادغام تعریف خردی!

جَواب حرف ساکن په حرف متحرک کی داسی پېټول چې دواړه
یو حرف مشدد جوړه - اول حرف ته مدغم، دو هم ته مدغم
فیله ويئل کینې -

سَوْال د اظہار تعریف و کریں!

جَواب حرف خپل مخرجه او صفا تو سره واضح او صاف ويئل -

سَوْال د ادغام قسمونه بیان کریں!

جَواب دادغام توله پنځه قسمونه دې. تفصیل دادی.

را، ادغام مثلاً تام، یعنی مدغم او مدغم فيه دواړه یو حرف
سی - او د ادغام همیشې تام وی مثلاً ادَّ ذَهَبَ، آنَّ تَفْعَدَ،

تشهیج حرف شمسیه او حروف قریه ویل د تشبیه کې بلدي یعنی کډیزې راخنۍ موستوری
وړک سی او د پیوږدې په راخنۍ موستوری نو د کېښې هدازنګه الفاء لام، اختر فعل المفعاني

(۲) ادغام متجانسين تام پ مد غم او مدغم فيه ديوه مخرج دوه حرف وی او دوه حرف هېڅريو آوازه (صفت) پاته نه سی لکه قدسیان اذ ګلډوا.

(۳) ادغام متجانسين ناقص. هغه دئی چې مدغم او مدغم فيه ديوه مخرج دوه حرفه وی لکن دادغام وروسته هم داول حرف آواز باقی پاته سی لکه بسطت، آحُطتْ چې داول حرف طاو صفت داستعلوء پاته دئی.

يادونه: د طاء ادغام په تاء کې په قرآن مجید کې خلور حایه سوئ دئی، بسطت، آحُطتْ، مَا فَرَطْتُمْ، مَا فَرَطْتَ او دادغام ناقص دا خلور مثالونه له دې:

رسم، ادغام متقاربيں تام. هغه دوه حرفه چې مخرجونه یه جلاوی دقرب مخرج یا صفت له سببې دا دو ادغام کول چې داول حرف هېڅ آواز نه سی پاته لکه قُلْ رَبِّ، أَلْمَنْخُلُقْكُمْ.

(۴) ادغام متقاربيں ناقص، هغه دوه حرفه چې مخرج یه سړ جلاوی دنزوی والي دخرج له سببې دا سی ادغام کول چې داول حرف هېڅ آواز یا صفت پاته نه سی مثلًا مَنْ يَشَاءُ، مِنْ وَالِّ، هَمَدَانَگه په

لټشېږ: د مصنف دا جو چې د ادغام ناقص دا خلور نه دې دا حصر نه شما و طاو صحیح دې ولکن اړغان ناقص ملقاء نه ده موټه هم لري لکه مَنْ لَقُولُ ادغام ناقص دې پېزز د تو قراو و سوار خلف نه
اټقرنفل المحتقانی غفرله.

اَللّٰهُ تَخْلُقُكُمْ كی ادغام ناقص هم جائز دی یعنی پي دقاف استعلاء باقي پاته سی -

فَأَيْدِهِ نُبَرٌ دَمْثِلِينَو که چېزی اول حرف مده وو بیا ادغام نه کېږي
فِيْ يَوْمٍ، قَالُوا وَهُمْ.

فَتَيْدِهِ نُبَرٌ په حروف حلقو کی دمثلين ادغام کینی لکه یوچهه
ما لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ - لکن د متجانسيين یا متقابرین ادغام نه
کېږي لکه فاصفح عنهم، سَبَّحُهُ، لَا تُنْزِعْ قُلُوبُنَا.

فَأَيْدِهِ نُبَرٌ آکثره حابونو کی ادغام تام کینی صرف په خلورو
صور توکی ادغام ناقص کینی -

(۱) د طاء ادغام په تاء کی لکه بسطت -

(۲) د نون ادغام په واو کی لکه منوال -

(۳) د نون ادغام په یاء کی لکه آن یاخذ -

(۴) دقاف ادغام په کاف کی یوچای اَللّٰهُ تَخْلُقُكُمْ جوازاً -

له لشې چې درج د حروف مده ادغام په خپل مھايل کی مغله نه کېږي چې که چېري ادغام وسی
بیا هغه مدیت د حرف مده نه پا تمیزی حالانکه مدیت بالاتنق تلوړ قائل دی لا حقاني
سله درج د حروف حلقو په خپل مھايل کی چاره بی له ادغام نسته ولی چې قاعده و رتہ متوجه ده
او په غیر کی د حسریوف حلقو هک ادغام نه کېږي چې ادغام د پاره د تخفیف کېږي او د لته
دادغام کولو غوښتل راهی ۱۲ هجری فضل الحق حقاني خادم التجید والقراءات مرحوم تجوید القرآن کوریٹه

اووه ولیشتم سبلق

دَمَدْ فَرْعَى «مُتَصِّلٌ وَمُنفَصلٌ» بِيَانٌ

سَوَال دَمَدْ اصْلَى او مَدْ فَرْعَى مَطْلَبَ خَدْيَى !

جَوَاب حَرْفَ مَدِه دَخِيلَ اصْلَى او فِطْرَى مَقْدَارِ موافِقِ
كَشَّولَوْا او اوبَنْ دَوْلَوتَه مَدْ اصْلَى وَيَلَ كَيْنَى لَكَه پَهْ قَائُوا كَى
الْف او او او - دَاعِيَ، كَى يَاءَ .

او دَيْوَسَبِبْ لَهْ كَبِيلَه دَاهْ حَرْفَ مَدِه تَرْخِيلَ اصْلَى مَقْدَارِ زَيَاتِ
كَشَّولَوتَه مَدْ فَرْعَى وَيَلَ كَيْنَى - لَكَه جَاءَ .

سَوَال دَمَدْ فَرْعَى خُوْسَبِبُونَه دَيِّ !

جَوَاب دَمَدْ فَرْعَى دَوْه سَبِيرَه دَهْزَه، سَكُونَ اصْلَى يَا عَارِضَى،

سَوَال پَهْ سَكُونَ اصْلَى او عَارِضَى كَى خَهْ فَرْقَ دَئِي !

جَوَاب سَكُونَ اصْلَى هَغَه سَكُونَ دَيِّ كَوْرَجَى هَلَيْشَه وَيَلَ كَيْنَى
سَكُونَ عَارِضَى هَغَه دَيِّ چَى صَرْفَ پَهْ وَقْفَ كَى وَيَلَ كَيْنَى .

سَوَال دَكَوْه مَدْ فَرْعَى چَى سَبِيلَه دَهْزَه وَيِّ دَهْفَرْخَوْ قَسْمُونَه دَيِّ !

جَوَاب صَرْفَ دَوْه قَسْمُونَه دَيِّ - كَه چَيْرَى دَاهْ حَرْفَ مَدِه وَرَه
هَزَه پَهْ دَاهْغَه كَلْمَه كَى وَيِّ لَكَه جَاءَ، سَتْوَعَه، سَيْلَتَه، دَيِّ تَه مَتَصِّلَه وَاهِيَه .

او كَه چَيْرَى تَرْعِفَ مَدِه وَرَه سَتْه هَزَه پَهْ بَلَه كَلْمَه كَى وَيِّ لَكَه

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ قَالُوا أَمَّا فِي أَنفُسِهِمْ فَدِي تَهْ مَفْصِلَتُهَا.

اته ولشتم سبلق دمَدْ فُرْسَى «لَازِمٌ أَوْ عَارِضٌ» بِيَانٌ

سَوْال دسکون په اعتبار سره دمَدْ خوْ قسمونه دې!

جَواب دسکون په اعتبار سره دمَدْ دوه قسمه دې

(۱) مَدْ لَازِمٌ ، (۲) مَدْ جَائِزٌ .

دمَدْ لازِمٌ پنهَرْ قسمونه دې .

(۱) مَدْ لَازِمٌ کلمي مثقل، هغه دې چې حرف مده په کلمه کي وی او وروسته تر حرف مَدْ بې کوم حرف وی پره غرباندی شدوى لکه حَاجَّ ، دَابَّة ،

(۲) مَدْ لَازِمٌ کلمي مخفف . چې وروسته تر حرف مَدْ صرف سکون وی لکه الْأَنَّاتَ .

(۳) مَدْ لَازِمٌ حرفی مثقل = هر کلمه چې حروف مده په حروف مقطعاً توکي وی او تر حرف مَدْ وروسته حرف مشدد وی لکه په السَّمَّ کي لام ،

(۴) مَدْ لَازِمٌ حرفی مخفف ، هر کلمه چې حروف مده په حروف مقطعاً توکي وروسته تر حرف مَدْ ساکن حرف وی لکه په

الْمَعْكُوكِيْ دَمِيم سکون.

(۵) مَدَلَازِم لین: هر کلہچی دھروف لین و روسته سکون اصلی راسی۔ اودا صرف په حروف مقطعات تو کی پېرمیں (کی دوھایا) دی۔ کاهی یعنی په سورۃ مریم کی۔ اوبل حَمَّه عَسْقَه په سورۃ شوری کی۔

سوال دمدجائز قسمونه بیان کرئی!

جواب دمدجائز دوہ قسمونه دی۔

(۱) چی دھرف مَد و روسته سکون عارضی وی لله الْعَلِیَّنَه په وقف کی۔ دی ته مَد عارض و قتفی ویل کیبندی۔

(۲) چی دھرف لین و روسته سکون عارض سی لکه مِنْ تَحْفِی
وَالصَّيْفِيَّه په وقف کی دی ته مَد عارض لین واپی۔

یادوںہ: دمدلازم کلمی مخفف په قرآن کی صرف یومثال دی
الْأَنَّ کوم چی په سورۃ نس کی دوہ حایہ ده۔

فائدہ: حروف مقطعات د بعض سورتوبه شروع کی هغه پری پری حروفوتہ ویل کیبندی۔

او داسی حروف مقطعات چی مد باندی کیبندی۔ خوار لنس حرف دی چی جموعہ یہ داده۔ نَقَصَ عَسْلَكُهُ حَتَّى طَاهِرٌ۔
دا حروف پر دی نسمہ دی۔

- (١) هغه حروف چي په هفوکي مد فرعى دې آتە دې نقصان عَسْلَكُمْ.
- (٢) هغه حروف چي مد اصلی په کښي دې پنځم دې، حَتَّى، ظَهَرَ.
- (٣) په کوموکي چي هېڅ مَدَنْسَتَه دا صرف يو حرف الف دئي.

نه ولشتم سبلق

دَمَدُونِمَقْدَارُونَه

سوال دمدونومقدارونه بیان کړئ!

جواب دمدونومقدارونه درې دې

(١) قصر - یعنی هغه اصلی مقدار په اندازه درو و حرکتو.

(٢) توسط - یعنی درهیا نه مقدار په اندازه دخلور و حرکتو.

(٣) طول، سنه او بن دَوَلَ يعني شپن حركته مَدَ كَوَلَ.

سوال دمدونو چه قسموکي مقدارونه دمدو بیان کړئ!

جواب (١) په مَدَ اصلی کي صرف قصر دئي.

(٢) په مَدَ متصل او منفصل کي صرف توسط دئي.

(٣) دمداد لازم په دخلور سره قسمونوکي طول دئي.

(٤) په مَدَ لازم لين طول و توسط بهتر دئي. قصر بهمنه دئي.

(٥) په مَدَ عارض و قفي کي طول بهتر دئي، بیا توسط دئي، بیا

قصر، په مَدَ لازم عارض کي قصر بهتر دئي. بیا توسط، بیا طول.

دېشم سېلق

دَهَاءِ ضَمِير بِيَان

سَوْال هاءِ ضمير خبرته ويل کېږي!

جَواب د عربی ثربې په اعتبار سره داد واحد مذکور غائب ضمير دئي. ګه، په معنی در هغه، مثلاً کتابه، د هغه کتاب.

سَوْال ددي هاءِ ضمير خبر قاعدې دې!

جَواب ددي هاءِ ضمير دُوې قاعدې دې - یوچ قاعدې ددي هاءِ ضمير د حرکت (زیر، پین) دو هر د کشولو او نه کشولو.

سَوْال د حرکت قاعدې یه خنگه ده!

جَواب که چېرې ددي هاءِ ضمير مخکي زير یا یاءِ ساكنه وه نو هلتہ هاءِ ضمير مكسوره کېښې لکه بېه، فېئه، او که چېرې مخکي تر هاءِ ضمير نري، یا یاءِ ساكنه وه هلتہ مضمومه لکه لئه وَأَمْرَأَتُهُ، أَخَاهُ، رَأَيْتُمُوهُ، أَنْزَكْتُهُ.

فَائِدَه: په قرآن بجي دکي پنځمه هاءِ ضمير دې کومړچي ددي قاعدې خنځر خلاف دي - آنځجه، آلله، چې پرخاى د مكسور ڪيدو ساکنې دې. عَلَيْهِ اللَّهُ، وَمَنْ أَنْسَانِيهِ، چې پرخاى د مكسور ڪيدو مضمومه دې. وَيَقُلُّهُ، چې

پیچای د مضمومه کید و مکسورة دئی له .

سوال د هاءِ ضمیر د کشولو خه قا عده ده !

جواب د هاءِ ضمیر مخکی او وروسته که چېری متحزله حروف وه نو هغه هاءِ ضمیر په صبله سو یعنی اشباع سو د حرکت ویل کیبی لکه ایتھے فی، پیغامد و یَصِيرَیَا. او که چېری ساکن و و بیا هاءِ ضمیر نه کشینی . لکه مُنْهُ الْأَنْهَرُ لَهُ الْحَقُّ .

فائدہ: په قرآن مجید کی دوہ ضمیره ددی قاعدې خلاف را غلی دې . یَرِضَهُ لَكُمْ چې داهاءِ ضمیر نه کشینی . او بل فیْهِ مُهَانًا ، بچی دابیا بیله کشید لو صحیح نندئی .

فائدہ: حرکت کشولو ته صبله او اشباع وائی . نه کشولو ته قصر او عدم اشباع وائی .

ه قشېږ : په لفظ د یَرِضَهُ کی ځکرهاءِ ضمیره کشینی که خدهم ئا هر اما قبل او ما بعد تحرک دی ولی چې اصل د یَرِضَهُ یَرِضَا و یعنی په اهل کی مخکی تر هاءِ ضمیر الفس کنه منقلې د یاءِ خون موجود دی نو باقبل په ساکن سو . او فیهِ مُهَانًا کی ځکره کشینی که خدهم ما قبل یا ما ساکن ده دا جماعتین اللغتين ځکره ابن شیر مکنی مطلقا هاءِ ضمیر کشوي ۱۲ حرف فضل الحق حفت فی غفران الباری

له تشریح . په دو او لو سکل تو کی ځکره ساکن ده چې د لته په حالت و قفي ذرا قصاتو یا د عنده سو یه هر کله چې هاءِ ضمیر د هغه یاد قائم مقامه سو نه چوکه درف سیمودی ځکر نو یه جزم سرو کنسن . لو په دار دو نور و که په چای د مکسورة کید و مضمونه ده اتابا چا للاصل . او په یېغې ځکر مکسورة ده چې اصل یا یو ټقني دو نور په اصل کی مخکی تر هاءِ یاد ده ۱۲ دا شد عالم حرف فضل الحق حفت فی غفران الباری

لیودیر شم سبق

د اجتماع ساکنین پیان نېړۍ

سوال د اجتماع ساکنین مطلب او مفهوم خردی!

جواب د اجتماع ساکنین مطلب دی د دوو ساکنو یوچای کيږل.

سوال د التقاء ساکنین مختصره قاعدې خردې!

جواب د دې دووه حالتونه دې

(۱) اول داچې دووه ساکنه په ٻوهي کلمه کې وي او اول ساکن مده وي. دوهم ساکن خواه اصلی وي لکه **اُلان**، **د آټه** - اوکه دوهم ساکن عارضې وي لکه **يَعْلَمُونَ ه تَلَذِّبَانُ ه قَدِيرُه**. دادواره صورتُونه جائز دې. دې اجتماع ساکنین علی حمله وائی.

(۲) دوهم داچې دووه ساکنه په دوو کلموکي وي یعنی اول ساکن د کلمي په اخري کې وي او دوهم ساکن د کلمي په شروع کې وي لکه **وَاسْتَبِقَا الْبَابَ** چې په اصل کې **وَاسْتَبِقَا الْبَابَ**، وو **دَالْبَابَ** په اول کې چې کوته هزره ده هغه وصلې ده په منځ کې د کلام حذف سوھ نودووه ساکنه په دوو کلموکي جمیع سوول. لفظ سو و استبقا الباب.

د اجتماع ساکنین ناجائز ده. دې ته اجتماع ساکنین علی غير حمله وائی. فائده: د دوو ساکنو اجتماع په ٻوهي کلمه کې دا صورت هم کیدا یې

چې دو ساکنه په ٻوه کلھ کې وی او اول ساکن حرف مَدَه نزوې
لكن دا صُورت همیشہ په وقف کي کيږي. او په وقف کي دا
جائزده نه په وصل کي لکه ڦُدُرْه ُعُسْرُه ڏِكُرْه

دو ديرشم سلسله

اجتماع ساکنین نمبر ۲

سوال هر کله چې التقىء ساکنین علی غير حده غیر جائزه نو خه
کول پکاردي!

جواب پردو وکلوکي داجتماع ساکنین ختمَلَو طبقه داري!

(۱) که چيري ددو ساکنین اول حرف مَدَه وو حذف کيږي لکه
وَاسْتَبِقَا الْبَابَ طَأْوِ فِي الْأَرْضِ ط

(۲) که چيري يود ساکن نو خخه ميم د جمع وو ضمه وو کول کيږي
لکه عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ.

(۳) که چيري اول ساکن واولي د جمع وو هغه ته هم ضمه وو
کول کيږي لکه وَلَا تَخْشُو النَّاسَ ط

(۴) که چيري اول ساکن د من نون وو هغه ته نَوْر وو کول کيږي.

(۵) که چيري اول ساکن د الْمَمْبِم وو هم زَوْر وو کول کيږي.

لَكَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

۶) که په دی مذکوره صور تو نو یو همنه و و بیا اول ساکن ته
زیر ورکول کیږی لکه قُلْ اَدْمُو اللّٰهُ، اَوْ اَدْعُو الرَّحْمٰنَ.

فَائِدَه: که چېری د یو کلمې په اخیر کی تنوین وی - او د بلي
کلمې په اول کی هنزة وصلی وی نو په منځ کي د کلام هنزة وصلی حذف
کیږی - و د وسته د وسکنې سره جمع کیږی لهدا اول ساکن ته
چې تنوین دی کسره ورکول کیږی لکه پِرِیَّتَهِ النَّبِيِّ
خِلِیَّتَهِ اَجْلَسَتْ. اَحَدُنِ اَللّٰهُ.

فَاعِلَةٌ

سوال حركتونه خرنگه ادا کیږی!

جواب حرکات، زور، زیر، پلیبن، تدوبل کیږی.
زور، سیده په خلاصه خوله سه ادا کول پکار دې - چې د خوی
د خلاص واپې له کبله آواز خلاص دخوی خزر اوئۍ - لکه بَثَث
زیر: د شوند انو دلاندی و طرفته د میلان پیدا کید و خخنه
چې د یاغ معلومی بُوي و رکرل سی ادا کیږی لکه: ق، ل، م.

پلیبن: د شوند انو د یو خای را تیولو لو رکول کید و خخنه چې د او معلم
بُوي و رکرل سی ادا کیږی لکه، ش، م، ث.

سوال ددی هرکتونو د غلط ادا کولو خنہ صورت دئی !
جواب په زور کی شوندان را تهولو، یا شوندان دلاندی
 و طرفتہ مايل کول په دواړه صورت نوکی زور غلطینې .
 په زیر: کی د شوندانو درا تهولو یا خوله خلاصو لو په دواړه
 صورت نوکی د زیر ادا کيدل صحیح نه دې .

په پلېښ کی دخوپی د خلاصو لو یا خوله لاندی طرفتہ د مایل
 کولو خنہ پلېښ صحیح نه ادا کيږي =
سوال د سکون مطلب خردئی !

جواب د سکون ادا کيدل دادی چې په حرف کی د حرکت یا
 سبور ولو کيفيت رانه سی لهه دی سببہ دَالْحَمْدُ لِلّٰهِ، لام، یاد
 آنعمت نون سبور قول غلط دی . البتہ د قلقلې په حروفو کی هرکت
 پیدا کيږي .

سوال د تشدید مطلب خردئی !
جواب مشد حرف دفعه واره ويـل کيـنـيـ. اول سـاـکـنـ ثـانـيـ
 مـتـحـركـ لهـهـ دـيـ سـبـبـهـ پـهـ مشـدـ حـرـفـ کـيـ دـدـ وـحـرـفـ وـانـداـزـهـ
 حـنـدـ کـيـنـيـ. دـدـیـ سـبـبـهـ کـهـ چـيـرـیـ پـرـ مشـدـ دـحـرـفـ بـاـنـدـیـ وـقـفـ
 وـکـرـلـ سـیـ نـوـدـ حـرـفـ پـهـ اـداـ کـيـدـوـ کـيـ حـنـدـ کـولـ پـکـارـ دـئـيـ. وـلـیـ چـعـ
 مشـدـ حـرـفـ اـولـ سـاـکـنـ دـوـهـمـ مـتـحـركـ وـيـ. پـهـ وـقـفـ کـيـ دـاـمـتـحـركـ

هوساکن سوند واره ساکنان اداکول پکار دې لکه المفتره
سیاھ وئنا: زیر او پېښ همیشہ باریک وی او زَوْرَه که چیری
پر باریک حرف باندی وو باریک وېل کینی ورنه چک وېل کیږي.
فائله:

سوال لَا تَأْتِمَنَا خَرْنَكَه وَيَلْكِيدَى!

جواب په لَا تَأْتِمَنَا کې چې کوم نون دی هغه مشدد دی. د
تشدید له کبله اول نون ساکن وېل کینی بیا مُتحرک. نوهر کله
چې اول ساکن وویل سی نوبه دواړه شوندان سه را توګل کړي.
اود دی را توګلیدو سره به یوالف اندازه غُنَّه وکړي. ولی چې
نون مشلدا دی. او په هر نون مشدد کې غُنَّه ضروري ده.
لکن هر کله چې نون مُتحرک، واپی باید په شوندانو کی را توګلیدلنهو.
فائلکلا:

سوال هغه الفاظ په چې صاد سره لېکلی دې او پر هغو باندی
یوکشنی سین هم لېکلی دې خَرْنَكَه وَيَلْكِيدَى!

جواب داسې الفاظ په قرآن مجید کې خلور دې.

۱) وَيَلْبَسُطُ (۲۰ سپاره ۱۲ رکوع. ۲۰) بِمَسْتَطَةً (۸ سپاره ۱۲ رکوع)
۲) الْمُصَيْطِرُونَ (۲۰ سپاره ۲۰ رکوع) رَبِّي بِمُصَيْطِرٍ (رسوئه عاشیه) په دوواولو
لغظو کې هر سین دی پېږيم کې سین افع صاد دواړه ويل جائز دی په حلورم صرف صاد دېل پکار دې.

درود ډيرشم سبلووقف خرنگه کول پکاردي

سَوْال دوقف کولو شم مطلب دئی!

جَواب دیو کلمي پر اخیر باندی ساہ اخیستل او دریدل.

دکلمي دا اخیر خنځه مطلب دادئ چې د الفظ مخته دېل لفظ سره په
لبکلو کې متصل نه وي لکه د مِنْكُمْ پرمِنْ باندی وقف کول
نه دی پکار بلکه پر کُمْ باندی وقف کول پکار دئی.

سَوْال په وقف کولو دکلمي د آخری حرف نوم خردئی!

جَواب موقف علیه.

سَوْال په موقف علیه باندی خرنگه دریدل پکار دې!

جَواب (۱) کړچيري موقف علیه حرف داوله خنځ ساکن وونو
په هغه باندی دساہ اخستلوا په سبب وقف کېږي لکه فلاټنهره
(۲) کړچيري په موقف علیه حرف باندی عارضي حرکت وو لکه
په قالټ الاعراب کې پرتا باندی نو پردي دوقف کولو خاص یوه
طریقه ده چې تاء ساکنه وَوَيل سی او ساہ واخشنل سی.

(۳) د لفظ په اخیر کې کړچيري کول تاء وي نو هغه په هاء ساکنه سه
بد لیني. لکه حَسَنَةً باندی وقف وکړو نو حَسَنَةً وايو.

۴۳) د لفظ په اخیر کی که چیری د گردئ تاء عَلَادُو و بَلْ حرف و او پر هغه باندی د رَوْ و تنوین و و نویه وقف کی هغه تنوین په الف سره بدلوں کینی کله نِدَاءً اپنے وقف کی نِدَاءً اویل کینی.

(۴۴) که چیری پر موقوف عليه حرف باندی یوزَرَو و نو هغه ساکن کینی کله وَقَبْ په وقف کی وَقَبْ وَيَلْ کینی.

(۴۵) که چیری پر حرف موقوف عَلَيْه باندی یوزَرَی یا دوه زمیه وی پر داسی صورت کی دوقف دوی طربقی دی۔ لکه تَالِلَهِ لَعْنُه
 (۱) وقف با الاسکان (۲) وقف بالروم۔ داول مطلب دی حرف بالکل وَيَلْ۔ او دو هم مطلب دی حرف موقوف عليه باندی چی زیر دی هغه زیر په قرار او آهسته آواز سه وَيَلْ۔
 (۴۶) که چیری پر حرف موقوف عليه باندی یو پلین یادو پلینه و کله نَسْتَعِينُه او عَظِيمٌ

پر داسی صورت کی دوقف دری طربقی دی۔ له وقف با الاسکان (۲) وقف بالروم (۳) وقف بالاشتمام۔ داشتمام مطلب دادی چی حرف خوساکن وَيَل سی۔ لکن شوندہ ان داسی را توں ول کله خرنگه چ د پلین ادا کولو په وخت کی را توں یینی۔

٣٤ خلور د پرسش سبق

اسکان، روم، اشمام

سوال په اسکان، روم، اشمام سه دوقف کولو خه طریقہ ده!

جواب ۱) موقوف علیه (یعنی دکلمی اخیری حرف) بالکل ساکن کول او ساه اخستل دې ته وقف بالاسکان وائے - اعم دا طریقہ نزیاته مشروع ده -

۲) د حرف موقوف علیه حرکت آهسته ویل وقف بالروم و رته وابع لکه قُدْرِه =

۳) هغه حرف چې پرده باندی پیښ وی هغه ساکن وکړل سی - او د هغېسته شونډه ان گولوں د پیښ و طرفته اشاره کول دې ته وقف بالاشمام ویل کینې -

فائدہ: وقف بالاسکان په هر حرف او هر حرکت باندی کینې - وقف بالروم صرف په زبر او په پیښ کی کینې - وقف بالاشمام صرف په پیښ کی کینې -

فائدہ: دوقف ترتیلو لوی اصول دادی چې د رسم الخط تابع دی - یعنی لفظ چې تھنګه لپکلی وی په وقف کی هم هغه دوں ویل له کبله گول تاء په هاء سه بدليزې - دو نړۍ په المفسرو

بدلینی و لی چی ددوه زدوه دروسته الف ییکلی وی لکه علیماه
خبری پلینی یا نرییا او لار زور په وقف کی نه ویل کینی
ولی چی حرکات او سکنات در سه الخط خخه خارج دی. دری
حرکات تو و لیکلوته په وقف کی اعتبار نسنه.

فائدہ:

سوال سوہ او اشام په کو مرحای کی جائز ندی؟
جواب را، پر عرضی حرکت را، گول تابع باندی وقف بالرغم یا اشام
جائز نه دی!

پنجم دیشہ سبق

دمعنی سه دو قف تعلق

سوال وقف پر کو مرحای کول پکار دی!

جواب دو قف معنی ده در یدل او ساه اخیتل.

خرنگه چچ دساه اخستاو سه دو قف خاص تعلق دی. دری
دیاره دو قف دوہ قسمونه دی!

وقف اختیاری (۲) وقف اضطراری

چی پر معنی باندی فکر ولی او کو مرحای چی کلام دخداوند پوئه
سو پر هغه حای و دلینی. دی ته وقف اختیاری ویل کینی.

(۲) لکن که چیری داسو چای وقف و کری چی کام خداوندی پر حجم ھای باندی پوره نه وی - لکن دساه دتنگید وله سبیه ده اخیر دکلمی ساکن کرپی وقف نی و کری دی ته وقف اضطراری ویل کینی له

شیوه دیر ششم سلسیق وقف پر کوم ھای کول پکار دئی

سوال که چیری خواک وقف کوی نو پر کوم ھای کول پکار دی!
جواب بهتره داده چی پر کوم ھای چی خبره پوره سی هلتہ در یدل پکار دی. د پوره کید و دری در جی دی.

(۱) پر کوم ھای چی مضمون ختم سی هلتہ در یدل وقف تام دی.
لکه پر و او لئک هم المفلحون ھ

(۲) پر داسی ھای وقف کول چی جمله خوختم وی لکن مضمون نور هم وی هغرنہ وقف کاف ویل کینی لکه پر و ممتاز قنهم نینفقون چی دمتقینو نور بخت هم ستنه خود اجمله پوره سوہ.

لہ لش ہج مصنف خلاصۃ التجوید وقف مختصرہ قسمو ذکر کرہ جو وقف نور سوزہ هم ستہ وقف انتظاری هر کلہ چی پر یوہ کلہ نور قریافت هم وی دیغور پر و کید و پارہ۔ وقف اختباری پر دکی کلم وقف کول چی دیغی رسماً تلفظ سور موافق نزوی استاذ دشاگر دامقان اسکلور بارہ هلتہ در یزی از احقر الاماں فضل المعنی حفت فی غفرة

(۳) پرداسی ٹھائی دریدل چی جملہ یا مضمون پورہ سوی خونہ وی۔ لکن دبھلی پہ منع کی پرداسی ٹھائی دریدل چی ددی جملی خبر پر ذهن کی راسی دی تہ وقف حسن ویل کیندی لکہ وقف پر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سوال کہ چیری داسی ٹھائی وقف وکرل سی چھیڑھ خبرہ پہ ذهن کی نہ راجح ددی وقف نوہ خردی۔

جواب ددی وقف نومر وقف قبیح دی لکہ وقف پہ سورۃ فاتحہ کی پر کاف دایتا لے۔

اووه دیرشم سبق

سرموز

سوال کہ چاتہ معنی معلوم نہ وی نوبہ خد کوی!

جواب بہترہ دادہ چی دوقف پر علامات باندی وقف وکری علامات دوقف دادی۔:- هر، ط، ج، ن،

سوال دوقف وروستہ بیرتہ دشاہ لفظونہ را گرخوی اوکہ دوقف وروستہ دفع دکھاتو خنز ویل پکار دی!

جواب کہ چیری وقف پرمذکورہ علامات باندی ووبیا دشاہ خنزد، آگر خید و ضرورت لستہ مختہ دی شروع وکری۔

او که چیری هلتہ خه علّمت نه وی یا لا وی بیاد و روسته
کلمات تو خنجر آگر حُول پکار دئی.

اٽه دیشمش سبلق

خه ضروری مسَّلَی

سوال دسکتی خخه مطلب خردئی او داخو خایه ده!

جواب په قرآن مجید کی خلور خایه سکته ده (۱) په سوره کوف
کی وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوْجَاهَكَتَهْ قِيمَاهْ (۲) په سوره لیس ۳۰ رکوع کی
مِنْ تَمْرَقَدِنَا وَسَكَتَهْذَا (۳) په سوره قیامه کی مُنْسَكَتَرَاتِ.
(۴) په سوره مطففین کی گلابیل سکتہ ران.

د سکتی مطلب

دسکتی مطلب دادئی چې هلتہ بیله ساہ اخستلو خه و درینه.
او دا هم یاد و سنا ته چې د سکتی حکم و وقف دئی. صرف فرق
دادئی چې په وقف کی اخِر د کلمی ساکن کینی سره د ساہ اخستلو
او په سکته کی ساہ نه اخِر ته کینی. لهذا په سوره کوف کی چې
کوسم سکته ده دا نئکه کینی چو هغه دوه زوڑه په الف سئو بد لینی.
هداینگه مَنْ، رَأْيْ. کی نون ساکن وَیل کینی د سکتی له سبیده د مَهْاقِ

دراء سَعْ نه جنگيني.

اوه داغه صورت دئ په بل ران کي . او په اول و دو و حَايُو
کي وقف کول هم صحیح دې مکله وقف هروز جُور سوې دې .
سوال په قرآن مجید کي هغه کومي کلمي دې چې د هغویه اخیر
کي الف لېکلی دې په وصل کي نه وييل کيني . او په وقف کي وييل
کېښي .

جواب داسی کلمي په قرآن مجید کي اوهدی (ا) آنار هر ځای چې وئي ،
(ب) لکھنا په سورۃ کهف ه رکوع کي) (۱۳) الظنو نَار په سورۃ احزاب ه رکوع کي
(۲۴) الرَّسُولُ - او (۵) السَّبِيلُ لا (۶) په سورۃ احزاب ه رکوع کي - (۷) سَلَامٌ
او اول قُوا رِيْرا په سورۃ دہرا رکوع کي =
يادوْنَه : آتَامِيل ، آنَا سَئِي ، آنَا بَأْ ، آنَا بُوَا ، لِلَّا نَامِ ، دَلَتَه
الف همیشہ وييل کیني .

سوال آيا په قرآن مجید کي داسی لفظهم سته چو په وقف
کي هغه دوہ فسمه وييل کېښي .

جواب وو صرف دوہ لفظونه دې یو فَمَا أَثَنَى په اشتات
دیاء او په سورۃ خل ۳ رکوع کي . دال لفظ په وقف کي فَمَا أَثَنَى په اشتات
دیاء هم صحیح دې او فَمَا أَتَافَ په اشتات دیاء هم صحیح دې .
(۱۲) دو فهم - سَلَامٌ - په سورۃ دَھرَى . چې حال لفظ په وقف کي

سَلَاسِيلٍ بِهِ حَذْفِ دَالِفِ الْأَوْسَكَلَاسِيلَ بِهِ اثْبَاتِ دَالِفِ دَوَارِهِ
وَوَلَهُ وَيْلٌ جَانِزِيٌّ -

سؤال هغه کلماتي را او بنياست چې د مغورېه اخیر کي الف لېکلی
دی گن په هېشم حال نه په وصل او نه په وقف کي ويل کيني.
جواب د اسي کلماتي په قرآن کي نه دي - يَعْفُوا په سونه لڳو ۱۳
رکوع کي - آن تَبَوَّعَا په سوره مايؤهه رکوع کي . لِتَتَلَوَّا په سوره رعد ۲۲
رکوع . لَنْ تَجْدِعُوا سورة كهف ۲ رکوع - لَيَرْبُوا سورة روم ۴ رکوع -
لَيَبْلُوَا په سوره محمد صلي اللہ علیہ وسلم رکوع دا . نَبْلُوَا سوره محمد صلي اللہ علیہ وسلم
ر ۴۴ رکوع - شَمُودًا په سوره ہود، فرقان، عنکبوت او نجم کي - او دوهم قواریا
په سوره دھر کي -

سؤال هغه کلماتي را او بنياست په کومکي چې الف په منجع کي ذ
کلماتو لېکلی دی منکر زايد دی يعني نه ويل کيني -

جواب لا، په سوره آل عمران کي لَإِلَى اللَّهِ، په سوره توبه
کي لا، وَلَا وَضْعُوا ۱۳، په سوره نمل کي لَا أَذْبَحْنَاهُ - په والصفت
کي لَا إِلَى الْجَحِيمِ ط همدارنګه په سوره آل عمران کي أَفَنَا ئَيْنُ - او
خوخيایه مَلَائِيْه - او په سوره یونس کي مَلَائِيْهُمْ او په سوره
کهف کي لِسَأَلَيْهُ همدارنګه مِنْ ثَبَابَيْهِ . او په سوره بخر و عبیر
کي وَجِيَاءُ اُولِيَّاَهُ وَمَا يَعْتَيِنُ - هر چاهي چې ووي -

سوال خردایی لفظ ستد چې په روایت حفص کی دووه دوله و یل صحیح دی یعنی په وقف او وصل کی.

جواب په سوره رومه ۶ رکوع کی ضعف دو هایه او ضعف دلتہ په دی درو الفاظوکی دضاد ضمہ او فتحه دواړه جائز دی.

نَهْ دِيرْ شَمْ سَبِقْ

مُخْتَلِفُ مَعَلُومَاتُونَهْ

سوال د مقطوع او موصول او تاء طویله او مدورة تشیع و کرئی!

جواب که چیری قرآن کلمی جلا جلا نېکلی وي هغونه مقطوع وائي او د هر بیوه په آخر باندې وقف صحیح دئی مثلًا فال هؤلله د سوره دماء ۱۱ رکوع او مالِ هذَا الْكِتَابِ د سوره کهف ۶ رکوع.

مالِ هذَا الرَّسُولِ په سوره فرقان ۱۱ رکوع. فَمَالِ الَّذِينَ -

په سوره همسارح کی خلور ۷۰ چې کوم حرف جاردی - هجرور خنه جلا دئی. درسته الخط د اتباع په موافقت په لام باندې وقف جائز دی -

او د یو ځای له کل سو و کلماتونه کوموته چې موصولو یل کېږي صرف پر دو هم کلمه باندې وقف جائز دئی مثلًا په عوْقُمَه کی پر

هُمْ باندی چې د کلمي آخِردی جائز دی او پر د عَوْبَاندی وقف
نَهْ دی جائز =

د اسماء و په اخِر کی تاء تانيت په قرآن مجید کی اکثر خومدَوْر
رگول، ٿا - په شکل ده ليکلوي. لکن کله کله او بنده هم ليکلوي
وی - په دواړو صور توکي وقف درسم الخط تابعوی.

يعني گردی تا په هام سئه بدل ليني. او او بنده تاء ويل
کيني لکه ای ٿَ رَحْمَةَ اللَّهِ.

د تلاوت عَيْلُونه

سَوَال د تلاوت عَيْلُونه چې د هغه خنزَان سَاتل پکاره بې
هغه کوم کوردي.

جَواب د تلاوت عَيْلُونه دادي.

تَطْرِيْب: يعني مذاصلی نزیبات کشول ترخیل مقدار.

تَرْعِيد: بیله نرمی اول طافته په لویدلي آواز سه ويل
تَطْرِيْن، پېړزوکي ويل.

ترقيقیص: حرف ساکن ويل بیا حرکت ويل مثلاً آن هَدِينَا
عَنَعَنه په هزه کي د عین آواز او یا په عین که عن او از پیدا کول
رَكْرَزَه دا لهار پرخای ادغام کول مثلاً فاصیع غَنْمُهُمْ.
وَتَسَبَّه دلول لفظ مکمل کیږو منځ کې بل لفظ شروع کوله

هَمَهَمَهَ مُخْفَتْرُوفٌ مُشَدَّدٌ وَمُشَدُّتْرُوفٌ مُخْفَكَكَوْلٌ.

خَلْوَيْبِنَتْمَسَلَق دَتْلَاوَتْ أَدْبُونَه

دَتْلَمَ اوْ تَعْلِيمُ دَقْرَآنْ بَحِيدَتْلَاوَتْ اوْ دَخْتَمَ دَدْعَاءَ وَرَوْسَتَه
دَاسِيَ چِيرَ آدَابَ سَتَهَ - مَكَرَ بَعْضِي صَرُورَى شِيَانَ دَلْتَهَ لِيَكَلَ
كِيَنَ بِيَ :

دَخْرَجُونَوَ اوْ صَفْتُونَوَ تَصْحِيجَ، پَهْخُونَشَ آوازَئَى سَرَهَتْلَاوَتَكَوْلَ
دَمَعَا نِيُو فَهَمَ، بَعْلَ، اِخْلاصَ، پَهْ اوْ دَاسِسَ سَرَهَ وَيَلَ. وَسَوَالَدَ وَهَلَ
عَطَرَ اِسْتَعَالَوَلَ، دَفْرَاغَتَ پَهْ وَحْتَ كَيَ تَلَاوَتَكَوْلَ، پَهْ پَاكَ
اوْ صَافَ عَحَائِيَ كَيَ، پَهْ بازارَ اوْ بِي عَقْلَانَوْپَهَ مَجْلِسُوكَيَ نَرَوَيَلَ.
دَخْنَدَلَوَخَنَهَ اوْ هَدَارَنَگَهَ دَقْرَائِتَ پَهْ مَنْجَعَ كَيَ دَأْجَنْبَى خَبَرَوَخَنَهَ
پَهْ فَيَزَكَوْلَ.

بَسْجَائِي اِغْوَسَّلَ، دَقَبِلِي شَرِيفِي وَ طَرْفَتَهَ بَعْنَكَوْلَ. پَهْ سَكُونَ اوْ
وَقَارِسَهَ سَرَنَگَونَ كَبَنَيَسَّتَلَ. دَقْرَائِتَ خَنَهَ خَنَكَى اَعْنَوْهَ بَايَلَلَهَ - اوْ
بِسْرَوَالَلَّهَوَ. فَيَلَ - بَيَنَ السَّرِّ وَ الْجَهَرَ تَلَاوَتَكَوْلَ، پَهْ اَفَامِرُو
اوْ نَوَاهِيَ كَيَ يَكَرَكَوْلَ. اوْپَهَ زَرَوَسَهَ هَفَهَ قَبَلَوَلَ. پَهْ خَيَلَوْ كَنَاهُونَوَ

باندی استغفار ویل۔ هر کله چو حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم مبارک نومه ذکر سی پر همه درود ویل۔ درجت پر آیا تو نو
باندی خوشحالہ کیدل او دعا غوبنیشل، او دعا عذاب پر آیا تو نو
باندی بیر یدل او دعا خبر پناه غوبنیشل۔ دعا پر ایت
باندی عاجزی کول۔ دعۃ التیغ په اخیر کی بلی و آناعلیٰ ذالک
من الشَّاهِدِیْنَ ۝ دسورة قیامہ په اخیر کی بلی ویل۔

دسورت مُرسلا ت په اخیر کی آمئنا بِاللَّهِ وَیل، دفیأیِ الْآءِ
رَبِّکُمَا تَکَذِّبَانِ ۝ په اخیر باندی ولا بیشنجی مِنْ تَعِیْمِکَ رَبَّنَا
نَکَذِبُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَیل،

دسورة ملک په اخیر کی آللہ ربُّ الْعَلِیِّینَ ویل۔
دو الفتحی خنده قرآن مجید ترا اخیر پوری دھر سورة پر ختم باندی
تکبیر ویل۔

هر کله چو د کفار و مقولہ را اسی په کبسته آواز سه ویل۔
د سجدې پر آیا تو باندی سجدہ کول۔ او رید و نکی د تلاوت
په وخت کی د خبر و خنز منع کول، هر کله چو تلاوت ختم کړی
په اخیر کی صَدَوَتَ اللَّهُ الْعَظِيْمُ، ویل۔

ختم سُوْخَلَادَةَ التَّجْوِيدِ پِينَتُو

— د اللہ تعالیٰ په فضل او احسان سرو ... —

اعلان

مختصر مسلمانو!

مکتبه القراءت رجباره کوئیه اراده لري چې علوم دینیه
کتابونه په اعلیٰ کنایت، نوي دیزائی اعلیٰ کاغذ او په
بنائیته تا ایتھل سره د وطن پر دین میئنومسلمانو! نوته
چاپ او د مطالعی د پاره زمينه برابر کړي.

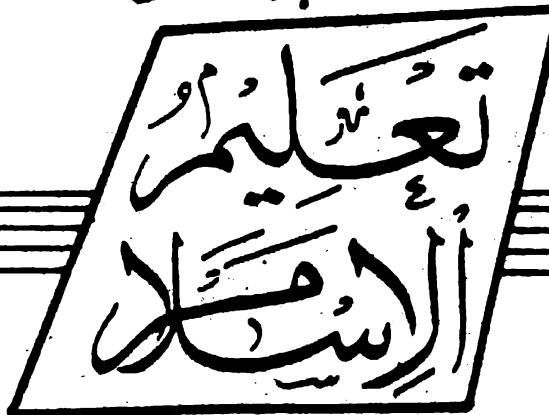
یود هفو خخه د علم تجوید نوي کتابونه دې. چې په نوي.
انداز او جدید کتابت او جدید حواشیلو سرع هیواد والوته
وړاندی ګښي.

ددې سع سره چې دا کاربې پاحسن طریقہ سه په نامه
مکتبه القراءت کوئیه سره سوی

هد اړنګ مونږ اراده لري چې علم اصواتو یعنی هغه د قرآن کریم
د تلاوت، اسلامی نعمتوںو او د جیدو او تکمیل علامو و تقریب
یولو اړ په نامه **حقیقت ساری لفظ** ساری سیمې قائمې کړو وړخویو
مسلمان ته د کتاب او آواز یو ټهای پیدا کیدل آسانه سو

الحمد لله

په خچله موراف پېښتو شریه سلیسہ او آسانه
ادبی کندھاری
پېښتو

کتبخانه
غفران

چې د مولانا مفتی کفایت الله صاحب تصویف دئی

پېښتو ترجمه

فضل الحق حقا في المجرى

نوی ترجمه، نوی کتابت، نوی دیوان، بناؤسته نایئن

ناشر مکتبہ القراءت

کوئٹہ

بلوچستان

د علم تجوید او قرائت د مشهور و او معتبر و کتابونو لویه اداره

د مکتبه القراءات نوي مطبوعات

پښتو / فارسی مع تشریحات جدیده	بِحَمَالُ الْقُرْآن
پښتو / فارسی مع تشریحات جدیده	فَوَّاِدُ مَكِيْتُه
پښتو / فارسی مع تشریحات جدیده	مُعَدَّمَةُ الْجَزِيَّة
پښتو مع المواشی جدیده	الْقَوْلُ السَّدِيْدُه
پښتو مع العواشی و تشریحات جدیده	هَدَايَةُ الْمُسْتَعِدُه
پښتو و فارسی مع تشریحات جدیده	مِنْتَاجُ التَّجَوِيْدِ
پښتو مع تشریحات جدیده	خَلاصَهُ التَّجَوِيْدِ
پښتو مع تشریحات جدیده	تَسْهِيلُ التَّجَوِيْدِ
پښتو (زیرطبع) مع تشریحات جدیده	يَسِيرُ التَّجَوِيْدِ
پښتو مع تشریحات جدیده	تجوید محمدی
پښتو مع رسم قرآن مجید	معارف التجوید
پښتو (زیرطبع) مع تشریحات جدیده	مُعَدَّمَهُ التَّجَوِيْدِ
پښتو ده جلد مکمل شرح (زیرطبع)	أَمَايَتِهِ كَاطِبَتِهِ
پښتو سه در کل النفع (جدیده)	تَشْيِيطُ الْتَّطْبِيع
	فِي إِعْرَاءِ الْمُتَسْبِعِ

مَكْتَبَةُ الْقُرْآنِ وَالْتَّجْوِيدِ

كاسی زود شالدره کونته